ΑΓΩΝΑΣ

"Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως" (Α' Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 170-171 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΙΟΥΛΙΟΣ- ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011

ΛΕΣΧΗ BILDERBERG
ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Της Χριστιάννας Λούπα

«Η Λέσχη Bilderberg είναι μια συνωμοτικά οργανωμένη κλίκα των πλουσιότερων ατόμων, με τη μεγαλύτερη οικονομική και πολιτική ισχύ και επίδραση στη Δύση, που συναντιούνται τακτικά υπό συνθήκες άκρας μυστικότητας και σχεδιάζουν τις εξελίξεις που, αργότερα, διαπιστώνεται ότι συμβαίνουν».

The Times, London, 12/7/1977

Το 1954, ο βρετανός οικονομολόγος και πολιτικός, Ντένις Χήλυ, (μετέπειτα Λόρδος), ο Τζόζεφ Ρέτινγκερ, (βοηθός του στρατηγού Βλαντισλάβ Σικόρσκι, επικεφαλής της εξόριστης στο Λονδίνο τον καιρό του πολέμου κυβέρνησης της Πολωνίας), ο Ντέιβιντ Ροκφέλλερ, (γνωστός μεγιστάνας του πλούτου) κι ο πρίγκηπας Βερνάρδος της

συνέχεια στη σελ. 7

ΤΕΛΟΣ
η εθνική κυριαρχία;;;

Είναι η πρώτη φορά μετά τον πόλεμο που η Ελλάδα αλλάζει τόσο απότομα, αυτά που από το 1950 σαν κράτος έφτιαξε με αίμα και ιδρώτα, όπως την ενέργεια, τις τηλεπικοινωνίες, τις συγκοινωνίες, τις κοινωνικές υπηρεσίες... Με τον νόμο 3986/1-7-11 **(επείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπροθέσμου)**, ο,τιδήποτε υπάρχει σήμερα ως δημόσια περιουσία και ο,τιδήποτε θα υπάρξει στο μέλλον – συμπεριλαμβανομένων των κοιτασμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου, χρυσού και άλλων αγαθών με τα οποία η χάρη του Θεού πλούτισε την πατρίδα μας – μπορεί να εκποιηθεί. Το ελληνικό Δημόσιο «απεκδύεται κάθε δικαιώματός του» και ό,τι εκποιηθεί δεν μπορεί να το επαναδιεκδικήσει στο μέλλον, ακόμα κι αν διαπιστωθεί ότι το κράτος έχει υποστεί ζημία.

Δηλαδή, η Ελλάδα δεν καταργείται τυπικά ως κρά-

συνέχεια στη σελ. 10

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ
στην εποχή του και στα έσχατα

Ο προφήτης Ηλίας, ο μέγιστος των Προφητών

Ο προφήτης Ηλίας, αγαπητοί μου, είναι μία μεγάλη μορφή, μιά πολύ μεγάλη μορφή της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι ο μέγιστος των Προφητών· είναι ανώτερος κι απ' αυτόν τον προφήτη Ησαΐα τον μεγαλοφωνότατο. Και ενώ δεν έγραψε ο προφήτης Ηλίας ούτε μία λέξη, υπήρξε ο ίδιος μία μεγάλη προφητεία. Αυτό του το έργο, ο τρόπος με τον οποίο έζησε, ο τρόπος με τον οποίο έφυγε από την παρούσα ζωή αλλά και η εμφάνισή του στη Μεταμόρφωση του Χριστού δείχνουν ότι η μορφή αυτή είναι παμμέγιστη, είναι πελώρια!

Ομιλία του γέροντος + Αθ. Μυτιληναίου (20/7/1976)

Για τον προφήτη Ηλία έχουν γραφεί στην Παλαιά Διαθήκη πολλές σελίδες, που όλες είναι μεστές πολλής

συνέχεια στη σελ. 4

Διαβάστε
όσα δεν γράφουν...

- ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ: ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΣΤΑ 91ΟΥ — σελ 3
- ΑΠΟ ΠΟΙΑ ΤΑΜΕΙΑ; — σελ 7
- ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ — σελ 8
- ΠΛΗΡΩΣΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟΚΟΥΣ 198 ΔΙΣ. ΕΥΡΩ — σελ. 10
- ΓΙ' ΑΥΤΟ ΦΑΛΙΡΙΣΑΜΕ — σελ 10
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΜΠΑΚΙΕΡΑ ΑΓΙΕ ΖΑΚΥΝΘΟΥ — σελ. 12
- Ο Λαμπαδάριος ΓΡΑΦΕΙ ΨΑΛΤΙΚΑ ΕΧΕΙ ΓΟΥΣΤΟ, ΠΟΥ ΦΘΑΣΑΜΕ, ΚΑΙ ΑΥΓΑ; — σελ 12

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Γράφει ο θεολόγος Στυλ. Λαγουρός

◙ Είχε καταφέρει ο πρόεδρος της Δημοκρατίας να έχει την αποδοχή των Ελλήνων. Είχε καταφέρει να είναι σημείο αναφοράς, υπερασπιστής των αξιών του ελληνισμού!!

◙ Παρά ταύτα, το αδιόρατο ρήγμα άρχισε να ανησυχεί κάποιους ευαίσθητους, από κείνη τη στιγμή που η πρόεδρος της Βουλής, κα Ψαρούδα-Μπενάκη, προσφωνώντας τον στην ανάληψη των καθηκόντων του ως προέδρου της Δημοκρατίας μεταξύ άλλων είπε: ***«αναλαμβάνετε την προεδρία σε δύσκολες εποχές όπου τα σύνορα της χώρας και η εδαφική της ακεραιότητα... θα αμφισβητηθούν».***

◙ Στην περίεργη και ύποπτη αυτή αποστροφή της κας Μπενάκη, ουδείς αντέδρασε τότε, ούτε ο ίδιος ο πρόεδρος το σχολίασε ως θα έπρεπε...Έκτοτε και επισήμως, καμμία συζήτηση ή εξήγηση δόθηκε γιατί ελέχθη η τόσο αδιανόητη πρόβλεψη. Σιωπή από όλους...

◙ Σιωπή και σήμερα από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, στην απίστευτη κρίση που περνά η χώρα, παρά το ότι υπεύθυνες φωνές συνταγματολόγων του ζήτησαν να παρέμβει. Να παρέμβει για την αντισυ-

συνέχεια στη σελ. 2

ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ...ΧΑΡΙΖΟΥΝ

1. Είμαστε μια χώρα που ελέγχει μια χερσαία και θαλάσσια έκταση όση είναι η Γερμανία και η Αυστρία μαζί(450..000 τετρ. χιλιόμετρα), αφού εκτεινόμαστε από την Αδριατική ως τις ακτές του Λιβάνου (περιλαμβανομένης της Κύπρου μας) και από το τριεθνές στον Έβρο ως ανοιχτά της Λιβύης. Θέλεις 2 ώρες ταξίδι με το αεροπλάνο για να πας από το πιο δυτικό (Κέρκυρα) στο πιο ανατολικό άκρο του Ελλαδικού χώρου (Λάρνακα). Σαν να πετάς δηλαδή από τις Βρυξέλλες προς τη Μασσαλία.

2. Στον κόσμο ζουν συνολικά 17.000.000 Ελλαδίτες, Κύπριοι, Βορειοηπειρώτες, Κωνσταντινουπολίτες, Ίμβριοι, Τενέδιοι κλπ.

3. Είμαστε 2οι στον κόσμο σε καταθέσεις στην Ελβετία.

4. Δεχόμαστε 16.000.000 τουρίστες τον χρόνο και διαθέτουμε μια σημαντική τουριστική βιομηχανία.

5. Έχουμε τρία πολύ μεγάλα ναυπηγεία που κατασκευάζουν όποιο είδος πλοίου σκεφτεί κανείς.

συνέχεια στη σελ. 7

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΗΣΕ... ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΗΣΕ...

Γυρίζοντας το κέντρο της Λάρισας άκουγες παντού: **"Το παιδί μίλησε... το παιδί μίλησε".** Ρωτούσες: τι συμβαίνει, βρε παιδιά, ποιος μίλησε; Και έπαιρνες την απάντηση: Κύριε, δεν διάβασες τι γράφουν σήμερα οι τοπικές εφημερίδες; - Όχι δεν έχω διαβάσει. – "**Το παιδί μίλησε...".** Πάρε να διαβάσεις... προχωρώντας, σε μια διασταύρωση ήταν συγκεντρωμένοι πολλοί. Πλησιάζω· τους ρωτάω τι συμβαίνει; Κι αυτοί μου δίνουν την ίδια απάντηση: "Το παιδί μίλησε...". Επιμένω να πληροφορηθώ, γιατί πράγματι δεν είχα διαβάσει τα νέα της ημέρας.

- Ο δεσπότης της Λάρισας – μου λένε – μετά από δεκαπέντε (15) χρόνια μίλησε και μάλιστα με γραπτή – επίσημη ανακοίνωση.

- Γιατί λέτε, πως τα τόσα χρόνια δεν μίλησε; Αυτός δεν ζήτησε από την Ιερά Σύνοδο να μην κηδεύσουν το Θεολόγο; Αυτός επίσης δε ζήτησε την παραδειγματική τιμωρία των Αρχιερέων που έλαβαν μέρος στην εξόδιο ακολουθία του; Ξεχνάτε ότι ζήτησε την κεφαλή επί πίνακι των ιερέων που κήδευσαν το τρίχρονο αγοράκι αγωνιζόμενων χριστιανών γονέων; Δεν τιμώρησε τον π. Ευθύμιο Τρικαμηνά επειδή τον ήλεγχε η καθαρή ασκητική του ζωή; Δεν ζήτησε γραπτή συγνώμη διότι "έκανε λάθος" όταν έβαλε την υπογραφή του ώστε να αθωωθεί ο φίλος του, τέως δεσπότης, Παντελής Μπεζενίτης; Δεν απείλησε τον παπαλάμπρο Ρίνη ότι, "θα τον θάψει σε 146 μέτρα βάθος, και θα τον εξαφανίσει;"...

- Όχι Κύριε, είπε κάποιος από την ομήγυρη. Σήμερα ο δεσπότης μας ασχολήθηκε με κάτι πολύ... σοβαρό! Το λέει και η εφημερίδα. Και ανοίγοντάς την άρχισε να την διαβάζει: ***«Με πολλή χαρά πληροφορηθήκαμε ότι η εξιχνίαση των παρανομιών στο χώρο του ποδοσφαίρου, όπου πρωτίστως πρέπει να κυριαρχεί η ευγενής άμιλλα, έχει ως αποτέλεσμα την αποκατάσταση της προσφιλούς ποδοσφαιρικής ομάδος της πόλεως μας, της ΑΕΛ, και την παραμονή της στην Α΄ Εθνική Κατηγορία. Ταπεινώς ευχόμεθα, στην νέα αθλητική περίοδο, η άξια ομάδα της πόλεως να έχει λαμπρές νίκες προς μέγιστη χαρά όλων μας και του εκλεκτού Προέδρου της Κώστα Πηλαδάκη, ο οποίος επέδειξε εξαίρετο ήθος στις δύσκολες αυτές περιστάσεις και τον οποίο ευχαριστούμε για τους δίκαιους αγώνες του για την ομάδα».***

- Πολύ "ωραία" τα είπε ο δέσποτας, αλλά μήπως θυμάται κανείς σας, εάν έγραψε ή είπε κάτι παρόμοιο όταν ο κόσμος έχανε τα χρήματά του στο χρηματιστήριο; Μήπως ο ίδιος, δεν τους παρότρυνε να παίξουν για ν' αυξήσουν οι ναοί τα έσοδά τους; Αλλά μήπως μίλησε

συνέχεια στη σελ. 2

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

συνέχεια από την 1η σελίδα

νταγματική υπογραφή του «Μνημονίου» και άλλων κακουργημάτων που έχουν «νομιμοποιηθεί» χωρίς την έγκριση της Βουλής και του ελληνικού λαού με μόνη την ύποπτη σπουδή του... πρωθυπουργού (!)

◙ Γιατί, κύριοι αναξιόπιστοι πολιτικοί, διαμαρτύρεσθε ότι προσβάλλεται ο κοινοβουλευτισμός και η δημοκρατία με τα γιουχαΐσματα; Ποιά δημοκρατία; Της ατιμωρησίας; Παραδώσατε την πατρίδα μας χωρίς αιδώ και ντροπή στην χρεωκοπία, στην διαφθορά, στην λεηλασία, στους λαθρομετανάστες, στους κακοποιούς, στο ξεπούλημα, στα δεσμά των διεθνών τοκογλύφων, στην συρρίκνωση της εδαφικής μας ακεραιότητας και τέλος στην χλεύη των εθνών. Και θέλετε μετά από όλα αυτά και τόσα άλλα, να σας χειροκροτούμε αντί να φύγετε χωρίς γυρισμό;

◙ Τα κόκκαλα των 124.000 σφαγιασθέντων Ελλήνων Χίων από τους εσαεί βάρβαρους γενοκτόνους της ανθρωπότητας Οθωμανούς, θα τρίζουν από την ύβρη των νεοραγιάδων.

◙ Οι αλοιθωρίζοντες Χίοι άρχοντες, ημιαπόγονοι της ενδόξου και πολυπαθούς Χίου, μαζί με τον ανεκδιήγητο διορισμένο «κηπουρό» του πολιτισμού κ. Γερουλάνο, αποκαθήλωσαν για μια ακόμη φορά τον ιστορικό πίνακα του Ντελακρουά «Η σφαγή της Χίου», από το Δημαρχείο της πόλεως σε αποθήκη σκοτεινή, με το επιχείρημα ότι, οι «τουρίστες» τούρκοι που επισκέπτονται το νησί... ενοχλούνται (!!)

◙ Εμείς οι Έλληνες, που επισκεπτόμαστε την Αγία Σοφία ένδακρεις, ώ βραδείς τη καρδία Χιώτες, δεν ενοχλούμαστε που το πανίερο κόσμημα Ανατολής και Δύσεως, η Αγία Σοφία, έχει βεβηλωθεί και βεβηλώνεται από τις χυδαίες παρεμβάσεις της βάρβαρης «κουλτούρας» του Ισλάμ;

◙ Λοιπόν εξακολουθούμε μετά από τόσα χρόνια ελευθέρου βίου, να παραμένουμε ραγιάδες στους τούρκους και στους πάσης φυλής κακοποιούς γείτονες; Πού είναι το ελληνικό φιλότιμο, χάθηκε;

◙ Η εντύπωση που αποκομίζει κάποιος παρακολουθώντας τα «πρωινάδικα», στην εκπορνευομένη Τ.V., είναι θλιβερή και εξοργιστική. «Επώνυμα» μοντέλα της αυτιστικής πασαρέλας «θηλυκά», «αρσενικά» και... «ουδέτερα», συνωστίζονται κάθε πρωί στα τηλεοπτικά στούντιο για να υμνήσουν βίτσια και ιδιαιτερότητες ποικίλων ασχημιών. Ελίτ της «Τρούμπας» και επώνυμες «καμαριέρες», ξεδιάντροπα μοντέλα της «ενημέρωσης», έχουν κυριαρχήσει στα περισσότερα κανάλια.

◙ Θλιβερές κατίνες προκαλούν την αηδία με το ντύσιμο, τα κουνήματα, τη γύμνια που γίνεται συνώνυμη του κενού της ψυχής τους, ντροπιάζουν τη γυναικεία αξιοπρέπεια και την ιερότητα της μητρότητας.

◙ Και η αθλιότητα θα συνεχίσει να ρυπαίνει και να δηλητηριάζει τις συνειδήσεις, αφού καμία Αρχή δεν διαθέτει η ίδια την ηθική βούληση να σταματήσει ο κατήφορος. Με τέτοια σάπια υποπροϊόντα της υποκουλτούρας ταγίζουν στα πρωινά πορνοστάσια τις ελληνίδες νοικοκυρές. Ωμός κανιβαλισμός ψυχών και σωμάτων. Τηλεοπτική σωματεμπορία και αναίσχυντη σαρκολατρία.

◙ Στην παλιά Τρούμπα του Πειραιά υπήρχε, τουλάχιστον, η «αξιοπρέπεια» του κλειστού δωματίου. Στις εκπομπές των καναλιών αυτή η τσίπα θεωρήθηκε φαίνεται οπισθοδρομική... Ποτέ άλλοτε στην ιστορία του «ωραίου φύλου» δεν ευτελίστηκε τόσο χυδαία η γυναίκα και ο σεβασμός μας στο πρόσωπό της όσο στις πρωινές εκπομπές της ελληνικής τηλεόρασης. Πού είναι οι... «φεμινίστριες» να προστατεύσουν την «ισότητά» τους από τους αδίστακτους επώνυμους νταβατζήδες και προαγωγούς;

◙ Αδικεί η «νεοεποχήτισσα» «Καθημερινή», (που είσαι μακαρίτη Βλάχο να δεις πώς κατάντησαν το όραμά σου) τους λίγους αξιόλογους αρθρογράφους της με την ύπουλη υπονόμευση αξιών και αρχών...

◙ Ανήμερα του Πάσχα π.χ. δημοσίευσε βλακώδεις απόψεις κάποιων «προοδευτικών» για την Ανάσταση του Χριστού που, αν δεν είναι ντροπή για την ίδια και την αλαφούζεια υποκρισία, για τους αναγνώστες που την... εμπιστεύονται είναι πρόκληση και αιτία να παύσουν να την διαβάζουν...

◙ Δεν είναι ο πρώτος ούτε ο δεύτερος «επώνυμος» που ρίχνεται σε καμαριέρες ή άλλες υπάρξεις. Πριν απ' αυτόν πολλοί άλλοι τα ίδια έκαναν και χειρότερα κάνουν. Αλλά αυτός πλήρωσε βαρύ το τίμημα και του άξιζε.

◙ Θα τρίζουν τα κόκκαλα των ιδρυτών του σοσιαλισμού, για τον ευτελισμό των επιγόνων τους... Ο... «σοσιαλιστής» Στρός Κάν, που διεκδικούσε την προεδρία της Γαλλίας ήταν ο μπροστάρης του Σοσιαλιστικού Κόμματος της ίδιας χώρας. Ο κύριος αυτός «σοσιαλιστής», είχε μισθό από το ΔΝΤ 35.000 δολάρια το μήνα (!!!) Μόνον η κατοικία του στο Παρίσι και το παλάτι του στο Μαρόκο, εκτιμώνται στα 220 εκ. ευρώ. Στην κατ' οίκον δε «φυλακή» του στις ΗΠΑ, πληρώνει προς το παρόν ως ενοίκιο 50.000 δολ.

◙ Μας επιτρέπετε να σχολιάσουμε πρόχειρα, με δυο λόγια, αυτόν τον «παραμυθένιο» διαφημιστικό «πριγκιπικό γάμο»;

◙ Τηλεοράσεις και Ραδιόφωνα ούρλιαζαν. «Σε 12 λεπτά θα δούμε το νυφικό της Κέιτ». Σε 8 λεπτά θα δούμε το νυφικό». «Σε δύο λεπτά έρχεται το νυφικό».

◙ «Τώρα προσέρχονται στο Αββαείο οι επώνυμοι - και πιο έπειτα, μέσα στο Αββαείο, διακρίναμε εμείς πλήθος «επωνύμων», υποτιθέμενων ανδρών, ανδρίδων (ανοίξτε το λεξικό να μάθετε τί είναι οι «ανδρίδες») λικνιζόμενων γκέι, παπαδίνων, παπαδίνες και πολλά άλλα εκλεκτά άτομα του αυτού φυράματος...

◙ Και μετά, μέσα σε υστερικό ενθουσιασμό του πλήθους, περιμέναμε να φανεί στο μπαλκόνι του παλατιού το ζεύγος των νεόνυμφων για το... πρώτο φιλί, όπως ήθελε το πρωτόκολλο. Πλην αυτό παρασπόνδησε, γιατί οι νεόνυμφοι το «φιλί» στο μπαλκόνι το διεύρυναν σε δύο και τρία παρατεταμένα φιλιά...

◙ Και ζήσαμε εμείς καά και εκείνοι καλλίτερα...

◙ Σοβαρά παραλειπόμενα του γάμου της δεκαετίας ή του αιώνος, είναι το γεγονός ότι, αυτή η γιγαντιαία διαφήμιση, δύο δις θεατών σε ολόκληρο τον πλανήτη που τον παρακολούθησε, στοίχισε περίπου 1,5 δις λίρες Αγγλίας...

◙ Όταν, στις μέρες μας το ένα τρίτο του πληθυσμού της Γης, πρέπει να ζήσει με λιγότερο από ένα ευρώ την ημέρα (!!)

◙ Ο γάμος του αιώνος («του απατεώνα») στο Λονδίνο, απέδειξε τελικά, για μια άλλη φορά την ηθική και πνευματική παρακμή της Δύσης. Και μάλιστα κατ' ευφημισμόν «χριστιανικής»...

◙ Έχετε ακούσει για κάποιον κ. Καμίνη που είναι... «δήμαρχος» των Αθηναίων; Οι τελευταίοι για να αποδοκιμάσουν τον ανεκδιήγητο κ. Κακλαμάνη, απείχαν της ψηφοφορίας και κάποιες ελάχιστες ψήφοι των συριζαίων έβγαλαν απ' το «καπέλο τον μαγικό λαγό»...

◙ Ο κ. Καμίνης προερχόμενος εξ Αμερικής και με τα... προσόντα του νεοεποχίτη πολυπολιτισμικού ανέλαβε την διεύθυνση της «Ανεξάρτητης Αρχής Δικαιωμάτων του πολίτη» με πλούσιες επιχορηγήσεις και παχυλούς μισθούς, χωρίς καμιά ουσιαστική υπηρεσία. Το μόνο που κατάφερνε ήταν να υπονομεύει με «ευσυνειδησία άμεμπτη» και πολλά από τα δικαιώματα των πολιτών. Ένα τέτοιο δικαίωμα των Αθηναίων, να ακούνε απ' το ραδιοφωνικό Σταθμό του Δήμου το «Χριστός Ανέστη» κόπηκε... Γιατί η φασιστική διαταγή, αποφασίζομεν και διατάσσομεν, είχε επιχείρημα το ακαταλόγιστο του ανδρός ότι «ενοχλούνται οι μουσουλμάνοι».

◙ Κάθε κακοποιός, ποικίλης δραστηριότητας, δολοφόνος, ληστής, εμπρηστής, αδίστακτος βιαστής, κλέφτης του δημοσίου κλπ. που συλλαμβάνεται από την αστυνομία, έχει μεταχείριση ισοδύναμη με οποιονδήποτε σεβάσμιο και νομιμόφρονα πολίτη. Ο κακοποιός μας λένε, έχει «προσωπικά δεδομένα» και δεν πρέπει να τον εκθέτουμε... γι' αυτό του «θαμπώνουμε» το πρόσωπο στο «γυαλί», για να μην ξέρουμε ποιός είναι. Παραφροσύνη σε όλο το μεγαλείο της.

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΗΣΕ... ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΗΣΕ...

συνέχεια από την 1η σελίδα

για την ανεργία, που μαστίζει την πόλη, ή για τους τοκογλύφους; Και βέβαια δεν έκανε λόγο για τους εμπόρους ναρκωτικών, που δολοφονούν εν ψυχρώ τους συνανθρώπους μας. Για τους μισθούς και τις συντάξεις, που πετσόκοψε το κράτος, αλλά και το μνημόνιο, ... «ουδέν σχόλιο».

- Αγαπητέ Κύριε. Ο Σεβ/ος Ιγνάτιος δεν ασχολείται με τετριμμένα θέματα για τα οποία άλλοι είναι "αρμόδιοι". Ο Οικουμενισμός, ο Παπισμός, η Μασονία και τα παρακλάδια της αφορούν την Ιεραρχία, το Π.Σ.Ε., το Πατριαρχείο... Δεν αφορούν τον κ. Ιγνάτιο. Αλλά και η Κάρτα του Πολίτη, η φοροκάρτα, η κατάργηση του μαθήματος των θρησκευτικών και της ιστορίας από τα σχολεία αφορά τα αρμόδια υπουργεία. Δεν θα γίνει ο δεσπότης εξιλαστήριο θύμα μιας σύγκρουσης με την πολιτεία, με την οποία άλλωστε πρέπει να συνεργάζεται αρμονικά, αν θέλει να παραμείνει στο θρόνο.

- Όχι, όχι. Αποφεύγει να μιλήσει ή να πάρει θέση στα προβλήματα που απασχολούν το ποίμνιο, γιατί, όσες φορές το επιχείρησε τα θαλάσσωσε και αποδείχθηκε λίγος και ανεπαρκής! Θυμάστε που οι χιλιαστές εντόπισαν την αδυναμία του, ξεθάρεψαν και άρχισαν τις δημόσιες συνάξεις; Κι εκείνο το ρεζιλίκι στην οδό Βόλου, που οι χιλιαστές οργάνωσαν συγκέντρωση, κι ενώ η Μητρόπολη επί μέρες προσκαλούσε τον κόσμο σε δυναμικό αγώνα, κανείς δεν πήγε! Αμ, εκείνη η περισπούδαστη "θεολογικότατη" απάντηση σε ερώτηση δημοσιογράφου! «Και να πάρεις το χάραγμα του Αντιχρίστου, άμα έχεις το Χριστό μέσα σου, μη φοβάσαι».

- Ξέχασες όμως ότι, η Ι. Σύνοδος επέλεξε την Λάρισα να διοργανώσει Συνέδριο για τις παραθρησκείες με την συμπαράσταση και της Μητρόπολης Λάρισας;

- Ναι, δραστηριότητες ανώδυνες, ακίνδυνες και εκ του ασφαλούς, δεδομένου ότι «με ξένα κόλλυβα...» προβλήθηκε ο δέσποτας Ιγνάτιος. Ρώτησε τους παπάδες και τους επιτρόπους σε ποια ψυχολογική κατάσταση βρίσκονται και πώς αισθάνονται κάθε φορά που ακούνε Συνέδρια, γιορτές και πανηγύρια; Άρχισαν μάλιστα οι επίτροποι να παραιτούνται και οι παπάδες να σηκώνουν μπαϊράκι αναφωνώντας «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω»!

- Μα καλά ο δεσπότης μας δεν έχει κάνει τίποτα καλό;

- Πως!! Αλήθεια πότε είχαμε στην γιορτή του πολιούχου μας Αγίου Αχιλλίου 10-30 δεσπότες; Πότε στα ονομαστήριά του στρώθηκε τράπεζα σε κέντρο διασκέδασης για 300-400 άτομα; Πότε άλλοτε – μεγάλη μας τιμή – ήρθε Οικουμενικός Πατριάρχης στην πόλη μας; (Δεν ξέρω εάν έχουν ξεχρεωθεί ακόμη οι ναοί!). Πότε ξανάχαμε τόσο «κοινωνικό» δεσπότη που να τρέχει από πανηγύρι σε πανηγύρι και ονομαστήρια συνεπισκόπων και ν' ακούγεται το όνομά του. «Ιγνατίου... Λαρίσης και Τυρνάβου, υπερτίμου και εξάρχου δευτέρας Θετταλίας...». Ή να διοργανώνει εκδρομές στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στα "πλαίσια του θρησκευτικού τουρισμού(!)", ξεχνώντας προσωρινά καημούς και ντέρτια... κολακευόμενος με τη σκέψη ότι το ποίμνιο τον... αγαπάει; Πέστε μας εσείς, εάν γνωρίζετε άλλο δεσπότη, που να έχει περισσότερες από εκατόν πενήντα (150) αρχιερατικές στολές, μίτρες, εγκόλπια, πατερίτσες... και να στοιχίζουν πάνω από 1.500.000 ευρώ, την ώρα που συνάνθρωποί μας δυστυχούν μη έχοντας ούτε τα προς το ζήν;

Αγαπητέ φίλε, είμαστε πρωτοπόροι, γιατί ο δεσπότης Λάρισας είναι αξεπέραστος. Κανένας επίσκοπος δεν έχει, όπως αυτός, πάει στα δικαστήρια τριάντα πέντε (35) άτομα (οι πιο πολλοί πολύτεκνοι) και να ζητάει από τον καθέναν τους 20.000 – 100.000 ευρώ. Υπάρχει άλλος δεσπότης που επί δεκαπέντε χρόνια (15) να μην έχει γνωστοποιήσει στο χριστεπώνυμο πλήρωμα της "Θεοσώστου Μητροπόλεώς του" προϋπολογισμό και απολογισμό; Έχετε ακούσει δεσπότης, να μην επιτρέπει την δημοσίευση των εσόδων των προσκυνημάτων, όπως της Αγίας Παρασκευής Τεμπών, αγ. Ραφαήλ... Έχει συμβεί πουθενά, δεσπότης, να απαιτεί από τους ναούς τον διπλασιασμό – περίπου – των τριμηνιών προς την μητρόπολη και μάλιστα σε εποχή σκληρής λιτότητας; Σας το είπε κανείς...; Ασφαλώς όχι, γιατί εμείς είμαστε πρωταθλητές!! Η μητρόπολή μας με τόσα ετήσια έσοδα – ίσως από τα μεγαλύτερα – και επί πλέον χαράτσια, δεκαπέντε χρόνια δεν έχει φτιάξει ΤΙΠΟΤΑ... Και να φαντασθεί κανείς, ότι σε κάθε σύναξη καλεί τους ιερείς να βοηθήσουν την μητρόπολη γιατί είναι... χρεωμένη!

Αγαπητοί φίλοι, «τα πάθια και οι καημοί του κόσμου δεν έχουν τελειωμό» (Παπαδιαμάντης). Γίνονται όμως αυτά θλιβερότερα όταν άνθρωποι που τάχθηκαν «να φυλάγουν Θερμοπύλες» - έστω και κατά παραχώρηση – μωράθηκαν και έχασαν το σκοπό και το νόημα της ζωής. Συμπεριφέρονται «ως μη λόγον αποδώσωντες», σαν ανώριμα παιδιά που συγκινούνται από τις πολύχρωμες χάντρες (τα προσωρινά, ευτελή και ασήμαντα), το ποδόσφαιρο και ο,τιδήποτε ελκύει τις ανεύθυνες ανθρώπινες μάζες. Πολύ επιτυχημένα, η εφημερίδα «ΚΟΣΜΟΣ» διεκτραγωδεί τη σημερινή κατάσταση με τον τίτλο: "η ΑΕΛ συγκίνησε τον δέσποτα", (ο οποίος) ίσως να δάκρυσε ή και να έκλαψε ακόμη για το 'συνταρακτικό' αυτό το γεγονός (για τον μη υποβιβασμό της) γι' αυτό το **ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΗΣΕ** σαν παιδί και όχι σαν δεσπότης.

Υ.Γ. Λέτε το περισπούδαστο δεσποτικό δημοσίευμα να διαβαστεί και στους ναούς;

ΑΓΩΝΑΣ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 170 - 171
ΚΩΔ. ΥΠΙ. 1603
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011
Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών , Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13
Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
www.agonas.org
info@agonas.org

Ένας νέος στα 91ου Βάσος Λυσσαρίδης[1]

"Εθνικιστής" "προοδευτικός" και φανατικός ορθόδοξος

Αυτά που εμείς τα έχουμε βάλει στο ράφι, γιατί παραγίναμε προοδευτικοί, που κράτησαν την Ελλάδα όρθια, είναι οδηγός για τον ασυμβίβαστο, τον αγνό πατριώτη, τον αιώνιο νέο, τον Βάσσο Λυσσαρίδη. Από συνέντευξή του στον Χρήστο Μιχαηλίδη της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» μεταφέρουμε τα παρακάτω, που σε ανατριχιάζουν, που εσύ δεν τολμάς να τα πεις μήπως και σε παρεξηγήσουν, σε πουν εθνικιστή:

«Φοβούμαι την πλύση εγκεφάλου που γίνεται στα ΑΕΙ της Κύπρου. Αυτός είναι ο **"άλλος εχθρό**ς". Τί Έλληνας, τί Τούρκος, σου λέει. "Όλοι άνθρωποι είμαστε", ωραίο. Εξαιρετικό σύνθημα, ποιος δεν το θέλει; Καλώς ή κακώς, όμως, είμαστε εθνότητες. Και η ύπαρξή μου (αυτή τη στιγμή τουλάχιστον, μετά χίλια χρόνια μπορεί αυτά που λέω τώρα να θεωρούνται γελοία), είναι η γλώσσα μου, η παράδοσή μου, η ιστορία μου, τα ποιήματα και τα τραγούδια μου. Δεν σημαίνει ότι αρνούμαι και στον άλλον τις ίδιες απορίες. Τον Ναζίμ Χικμέτ τον θαυμάζω. Είναι Τούρκος και εκφράζει την τουρκική αντίληψη. Εγώ είμαι Έλληνας και εκφράζω την ελληνική. Αυτήν τη διαφορετικότητα όχι μόνο δεν την απορρίπτω, αλλά την αγαπώ κιόλας, πολύ. Αρκεί να είναι ειλικρινής, ατόφια και ανεκτική της άλλης πλευράς».

Και σ' άλλο σημείο λέει:

«Θα σας παραξενέψω και θα σας πω ότι είμαι **φανατικός ορθόδοξος**! Πιστεύω ότι και ένας πυλώνας του Ελληνισμού είναι και η ορθοδοξία, **και την παράδοση την υπερασπίζομαι**. Γι' αυτό, εάν ήμουν εγώ μέσα στην εκκλησία μας στο Ριζοκάρπασο,[2] που μπήκαν οι Τούρκοι και διέκοψαν τη λειτουργία, θα χειροδικούσα. Θα μπορούσα να χάσω και τη ζωή μου εκεί».

Αυτά από ποιον τα ακούει το νέο παιδί, ποιος τα λέει φωναχτά; Γι' αυτό και λέμε ότι μας φταίνε οι άλλοι για την κατάντια μας, το γκρέμισμα αξιών, ιδανικών, των παραδόσεών μας. Εμείς είμαστε αποκλειστικά οι φταίχτες...

Ο Βάσος Λυσσαρίδης, είναι ένας από τους τελευταίους Έλληνες πολιτικούς που συνεχίζει και μέχρι σήμερα, ο αγωνιστής που πολεμάει, αλλά ούτε το βάζει κάτω, και δεν αποστρατεύεται πριν από τον θάνατο».

Σε άλλη συνέντευξη έλεγε:

«Όταν αγωνίζεσαι δημιουργείς συνθήκες που δικαιολογούν αισιοδοξία. Με σύνεση, με ρεαλισμό, αλλά όχι με μοιρολατρία και αυτοεγκατάλειψη...

Μ' έναν λαό (κυπριακό) που επιβίωσε πολλών επιδρομών και επιδρομέων, που έγραψε την ιστορία του με αίμα και που πρόσφατα την ώρα της κρίσης απέρριψε σχέδια (Ανάν...) που καταστρατηγούσαν κάθε έννοια δημοκρατίας και θα απέβαιναν προστάδιο εθνικού αφανισμού... και συνεχίζει: Μου λένε: Γιατί στα βαθιά γεράματα αρνιέσαι την ανάπαυση; Απαντώ: Γιατί μόνο έτσι προσδοκώ την ανάσταση. Άλλωστε ήταν πάντα βίωμά μου. Ότι ο αγωνιστής πολιτικός δεν αποστρατεύεται πριν από τον θάνατο. Κι αν είναι τυχερός ούτε μετά τον θάνατο».

Και σε μία ομιλία σε Διεθνές Συνέδριο στην Αθήνα με θέμα: "Τρεις Γενοκτονίες μία στρατηγική" στις 17 Σεπτεμβρίου 2010 έκανε το ακροατήριο να δακρύσει.

«Ατιμώρητα εγκλήματα υποτροπιάζουν. Ο Ταλαάτ δημιούργησε τον Αϊχμάν. Οι Τοπάλ Οσμάν και Κεμάλ πρόδρομοι για τα Νταχάου, το Δίστομο και τον ορφανό Πενταδάκτυλο.

Η σιωπή ισοδυναμεί με συνενοχή και η απάθεια διευκολύνει την συνέχεια.

Όταν γυρίζω πίσω χάνω την πυξίδα και τον χρόνο, τη γλώσσα, τη φυλή, την εθνότητα, γιατί κοινός ο πόνος, κοινή η οργή, κι η εμμονή για δικαίωση.

Σαμψούντα, Άδανα, Σμύρνη Κερύνεια με κυνηγούν και στερεότυπα καταγράφω. Αν ξεχάσω την Άμισο, τη Σάντα, την Κόνικα, τη Σασσούν, το Ασσυριακό Khoy, τη Σμύρνη θα 'χω ενταφιάσει την αξιοπρέπειά μου.

Αν παραγνωρίσω την Ποντιακή κραυγή «Μ' αοιλή εμάς και βαϊ εμάς η Ρωμανίαν πάρθεν», τους σταυρωμένους νέο-Σπάρτακους που μεταθανάτια σταυρώνουν τους σταυρωτήδες θα 'χω χάσει τον αυτοσεβασμό μου. Γιατί θα με κυνηγούν οι κραυγές των θρυμματισμένων από τους Τσέτες νηπίων στους Ποντιακούς βράχους, οι ρόγχοι των απαγχονισμένων Αρμένιων διανοούμενων, οι πατημασιές των πεταλωμένων, ο άφωνος πόνος των βιασθέντων, το περήφανο βλέμμα του Πόντου με την εθνική συνείδηση που δεν πεθαίνει ούτε στη διασπορά ούτε στη πατρώα γη με το στα φανερά Μαχμούτ αγάς και στα κρυφά Νικόλας τα ζωντανά μάτια των αποκεφαλισθέντων Αρμενίων, η Αρμένισσα μάνα που θηλάζει το βρέφος με πηχτό αίμα, τα ακρωτηριασμένα σώματα των Ασσυρίων, οι καμένες σάρκες στη Σμύρνη, και ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος, οι εξόριστοι σοφοί της Ιωνίας που χωρίς του Ομήρου τα ποιητικά αδημονούν κι αγανακτούν κι αναζητούν τους τραγωδούς, τους ποιητές, τ' Απόλλωνα τη λύρα και την απέριττη τη γνώριμη αρχιτεκτονική.

... Ο Κεμάλ δηλώνει στον Αραλώφ[3] ότι οι Πόντιοι ευθύνονται για τον αφανισμό τους και το ίδιο επαναλαμβάνεται για τους Αρμενίους.

... Η μεταοθωμανική Τουρκία όχι μόνο αρνείται την αναγνώριση εγκλημάτων αλλά θεωρεί τα θύματα ως υπεύθυνα.

Αυτοπεταλώθηκαν οι Πόντιοι, αυτοαπαγχονίσθηκαν οι Αρμένιοι, αυτοπυρπολύθηκαν οι Μικρασιάτες, αυτοκτόνησε ο Χρύσανθος, τα μαθηματικά στην Αλεξανδρέττα πήραν καινούρια διάσταση, οι Ασσύριοι αυτοκατακρεουργήθηκαν, οι Κωνσταντινοπολίτες πήραν τον δρόμο της φυγής εθελούσια κι οι Κύρπιοι γενναιόδωρα παραχώρησαν εθελοντικά τη γη τους στους εποίκους.

Θα χαιρετίζαμε μια αληθινά καινούρια Τουρκία με σεβασμό στις Παγκόσμιες αξίες όμως δεν είναι μόνο που μας κυνηγά το παρελθόν μας ταλανίζει το παρόν.

Δίπλα στην Κόνακα, τα Άδανα, τη Σμύρνη αν επισκεφθείτε την Κύπρο θα σκοντάψετε στο συρματόπλεγμα της ντροπής που κρατάει διχοτομημένη την Ευρωπαϊκή Κύπρο, θα αντικρύσετε την τεράστια κατοχική σημαία που πληγώνει τον Πενταδάκτυλο και την αξιοπρέπειά μας, θα μαρτυρήσετε βιασμένες εκκλησίες, πλαστογραφημένες παραδόσεις με μία ανθρωπότητα όχι απλώς βουβή, αλλά με επιβράβευση της Τουρκίας με παρουσία στο Συμβούλιο Ασφαλείας και προεδρία στο Συμβούλιο Ευρώπης.

... Όταν αναφερόμαστε σε εθνικές ρίζες μας καθορίζουν ως ρομαντικούς και εθνικιστές.

Αν εθνικισμός είναι να σέβεσαι την εθνότητα όλων και να διαφυλάττεις την δική σου, τότε δηλώνω αδιόρθωτος **εθνικιστής**.

Και κατέληξε: **Αν εθελούσια δεν γονατίσεις ούτε νεκρό δεν μπορούν να σε γονατίσουν.**

(Σημειώσεις)

[1] Ήταν ιδρυτής και πρόεδρος του «Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ» μέχρι το 2003 – και για 5 χρόνια Πρόεδρος της Βουλής της Κύπρου.

[2] Το τουρκικό κατοχικό καθεστώς της Κύπρου διέκοψε τη Θεία Λειτουργία, ανήμερα των Χριστουγέννων το 2010 στο ιερό ναό του Αγίου Συνεσίου στο Ριζοκάρπασο.

[3] Πρεσβευτής της Ρωσίας στην Τουρκία το 1922.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ρωτάμε και περιμένουμε απάντηση από την Αγία και Ιερά Σύνοδο: η "ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" είναι Ορθόδοξη οργάνωση; Κι αν ναι, γιατί για χρόνια, άλλα μας λέγατε; Στην Ε΄ Διορθόδοξη Συνδιάσκεψη Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων για θέματα Αιρέσεων (13-18/5/1993) καταρτίσατε

έναν κατάλογο των αιρετικών ομάδων και την (Β.Ε.) συγκαταλέγετε 9η στη σειρά. Επίσης ο μακαρισστός π. Αντ. Αλεβιζόπουλος – εντεταλμένος από την Εκκλησία για θέματα αιρέσεων – την κατατάσσει μεταξύ των Προτεσταντικών παραφειάδων, ο δε Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως – καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών – απάντησε με σκληρή γλώσσα σε κάποια "Ελληνική Ιεραποστολική Ένωση"(!!) που μοίραζε δωρεάν στην Πελοπόννησο, Καινή Διαθήκη της Βιβλικής Εταιρείας (58.000 τεμάχια) λέγοντας: «Η Καινή Διαθήκη την οποία προσφέρετε, καλή, βεβαίως είναι, γιατί είναι ο λόγος του Θεού – αν και η μετάφρασή της, σαν ανθρώπινο δημιούργημα, έχει λάθη, – αλλά δεν θέλουμε την προσφορά του θείου λόγου από σας».

Ο Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Μελέτιος, σε εμπεριστατωμένη εισήγησή του προς την Ιερά Σύνοδο παρουσίασε τους λόγους που καθιστούσαν απαράδεκτη τη μετάφραση της Κ. Διαθήκης της Βιβλικής Εταιρείας.

Εάν λοιπόν είναι αιρετική, πώς ο Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος για χρόνια υπήρξε Πρόεδρος της Βιβλικής Εταιρείας, και Αντιπρόεδρος των Βιβλικών Εταιρειών του Κόσμου (Στην τελευταία συμμετέχουν ορθόδοξοι, καθολικοί, προτεστάντες...). Και είναι δυνατόν, "Ορθόδοξος" επίσκοπος να καυχάται, γιατί κατά την περίοδο των Ολυμπιακών αγώνων είχε γεμίσει ο Βόλος με «εθελοντές» που μοίραζαν Κ.Δ. της εν λόγω εταιρείας σε ξενοδοχεία, βιβλιοπωλεία, κομμωτήρια, κουρεία, γραφεία, καφενεία... και όπου αλλού.

«Τί παραλογισμός αλήθεια! Μία Εκκλησία με δύο γνώμες σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα! Μία Εκκλησία, η οποία με το ένα χέρι πολεμάει τους λύκους που απειλούν το ποίμνιό της, αλλά με το άλλο τους ταΐζει με τις σάρκες των παιδιών της! Ο Θεός να φωτίσει τους Ιεράρχες μας!» (www.egolpion.com)

Ο πιστός λαός περιμένει επίσημη καθαρή απάντηση, για την βιβλική εταιρεία και τον Δημητριάδος Ιγνάτιο.

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ
στην εποχή του και στα έσχατα

συνέχεια από την 1η σελίδα

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

και βαθειάς θεολογίας. Το Καρμήλιον όρος, πάνω στο οποίο ο Προφήτης προσέφερε κατά θαυμαστό τρόπο τη θυσία του, όταν από τον ουρανό κατήλθε φωτιά και κατέκαψε τα σφάγια[1], το όρος Σινά, επί του οποίου είχε θεοπτεία ο μέγας Προφήτης[2], και το όρος Θαβώρ, πάνω στο οποίο εμφανίσθηκε μαζί με τον Κύριό μας ο Προφήτης[3], είναι οι τρεις μεγάλες κορυφές ορέων, που αναφέρονται στη δόξα τη δική του.

Ο διαχρονικός Προφήτης.

Ο προφήτης Ηλίας είναι παρών, τόσο στον χώρο της Παλαιάς Διαθήκης, όσο και στον χώρο της Καινής Διαθήκης.

Βέβαια ό,τι να πει κανείς και ό,τι να αναλύσει, πάντα θα μένει στην περιφέρεια των πραγμάτων, είναι μία απύθμενη σε ανάλυση προσωπικότητα ο άγιος του Θεού Προφήτης. Θα μείνουμε μόνο σ' ένα μικρό περιστατικό της ζωής του, αλλά πολύ χαρακτηριστικό. Μάλιστα το περιστατικό αυτό μας δίνει ταυτόχρονα και μιά άλλη εικόνα, μας δίνει έναν τύπο των εσχάτων ημερών.

Η επικαιρότητα του βιβλίου της Αποκάλυψεως.

Όπως θα έχετε διαπιστώσει -πείτε από τα γεγονότα, πείτε από τον τρόπο που ζει ο κόσμος σήμερα, πείτε ότι πλησιάζουμε στα έσχατα, πείτε ό,τι θέλετε- στις μέρες μας το πολύ παραγνωρισμένο και παραγκωνισμένο και παραθεωρημένο βιβλίο της Αποκαλύψεως έρχεται στην επικαιρότητα, κι έτσι όλοι σήμερα ασχολούμαστε με το βιβλίο αυτό. Το δυστύχημα είναι ότι το Ορθόδοξο πλήρωμα είναι ανέτοιμο να προσεγγίσει το βιβλίο αυτό, επειδή ακριβώς δεν του είναι οικείο· και δεν του είναι οικείο επειδή για ολόκληρους αιώνες, ιδίως στην Ανατολή, επικράτησε μιά παρεξηγημένη εντύπωση, ότι *το βιβλίο αυτό είναι σφραγισμένο με επτά σφραγίδες,* δηλαδή ακατανόητο, ότι *το βιβλίο αυτό είναι γεμάτο από προφητείες; που... μην τις πιάνεις...* και ότι *αν πιάσει κανείς τις προφητείες αυτές, μοιραία θα πέσει σε αιρέσεις και σε λάθη.* Υπήρχε αυτή η παρανόηση.

Όλα αυτά βεβαίως δεν είναι σωστά· μόνο μέχρις ενός βαθμού είναι σωστά. Ωστόσο όμως όλα αυτά αποτέλεσαν θα λέγαμε την αιτία για την οποία το Ορθόδοξο πλήρωμα δεν προσεγγίζει το βιβλίο αυτό του Θεού, το τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης, το θεόπνευστο αυτό βιβλίο, το υπέροχο αυτό βιβλίο, το γεμάτο όχι μόνο από προφητείες αλλά και από πνεύμα παρηγορίας, και το οποίο υπάρχει για να ενισχύσει τον λαό του Θεού καθ' όλη την πορεία της ζωής του πάνω στη γη αυτή, και προπαντός στα έσχατα.

Έτσι, αγαπητοί, επανέρχομαι στο θέμα μου, για να σας πω ότι οπωσδήποτε αυτά που θα ακούσετε θα δείτε ότι έχουν σχέση με τα έσχατα. *Έσχατα* λέγονται εκείνα τα οποία αφορούν στο τέλος της Ιστορίας, δηλαδή όταν πια πλησιάζει να έρθει για τελευταία φορά ο Χριστός, θα δείτε λοιπόν ότι η ζωή του προφήτου Ηλιοιύ δεν είναι παρά μια ζωή ενός αντιτύπου που δείχνει ένα πρωτότυπο στα έσχατα.

Η ιστορική πορεία κάθε λαού. - Η ιδιότυπη πορεία του Ισραήλ.

Ένας λαός, πράγματι, στην ιστορική του πορεία ασφαλώς συναντά πολύ δύσκολες ημέρες για να επιβιώσει. Όμως ο Θεός είναι εκείνος που έχει τάξει τα οροθέσια της κατοικίας των λαών, δηλαδή τα σύνορα του κάθε λαού, αλλά και το πόσον καιρό θα ζήσει ένας λαός. Αυτό είναι σύμφωνο μ' εκείνο που λέει ο απόστολος Παύλος στους Αθηναίους· *«ο Θεός... ορίσας προστεταγμένους καιρούς και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών»*[4]. Έβαλε τα σύνορα λοιπόν ο Θεός, αλλά και όρισε τους *προστεταγμένους καιρούς,* το πόσο δηλαδή θα ζήσει ο κάθε λαός. Έτσι Εκείνος είναι που κρίνει πόσο θα ζήσει ένας λαός και ποιά θα είναι τα σύνορά του.

Ο Ισραήλ ήταν ένας λαός αγαπημένος, ήταν ο *ξεχωρισμένος λαός* -εξ άλλου *Ισραήλ* θα πει *αγαπημένος*[5]- και ο Θεός πολλές φορές στην ιστορική του πορεία τον είχε προστατεύσει. Κατά θαυμαστό μάλιστα τρόπο και σκανδαλώδη έναντι των άλλων εθνών ο Θεός είχε προστατεύσει τον Ισραήλ!

Τώρα όμως, ευρισκόμενοι κάπου στον 8ο αιώνα προ Χριστού, το βόρειο βασίλειο αποστατεί απ' τον Θεό. Πρέπει να σας πω ότι μετά τον θάνατο του Σολομώντος ο λαός χωρίστηκε σε δυό βασίλεια· το βόρειο βασίλειο, με τις δέκα φυλές, και το νότιο βασίλειο, με τις δυό φυλές, του Ιούδα και του Βενιαμίν. Το νότιο βασίλειο είχε πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, ενώ το βόρειο τη Σαμάρεια. Το βόρειο βασίλειο λοιπόν είχε αποστατήσει από τον Θεό. Οι βασιλείς του ατυχώς υπήρξαν άνθρωποι οι οποίοι είχαν μιά πολύ μεγάλη ευκολία να ειδωλολατρούν.

Αχαάβ - Ιεζάβελ.

Έτσι βασιλιάς του βορείου βασιλείου τον 8ο αιώνα ήταν ο Αχαάβ. Αυτός είχε έναν μαλακό, χαλαρό χαρακτήρα, με μιά πολύ εύκολη στροφή προς την ειδωλολατρία, και ήταν άνθρωπος που επηρεαζόταν από τη γυναίκα του Ιεζάβελ. Αυτή δε η γυναίκα του, η οποία δεν ήταν Εβραία, αλλά Συροφοινίκισσα, ειδωλολάτρισσα φανατική, αποτελούσε και το χειρότερο κακό! Γρήγορα, εξαιτίας αυτής της φοβερής γυναίκας, η λατρεία του αληθινού Θεού εξοστρακίστηκε, και έτσι εισήχθη η λατρεία του Βάαλ και της αισχρότατης Αστάρτης -η οποία Αστάρτη ήταν κάτι αντίστοιχο με τη δική μας την Αφροδίτη.

Η κεραυνοβόλα εμφάνιση του Προφήτου.

Σ' αυτή την κρίσιμη καμπή του Ισραήλ, ο οποίος έζησε όσο ποτέ άλλοτε την αποστασία στις ημέρες αυτού του βασιλιά, εμφανίζεται ο φλογερός και ζηλωτής Προφήτης από τη Θέσβη, ο Ηλίας. Κι έρχεται αιφνίδια -προσέξτε αυτό το *αιφνίδια.* Έρχεται αιφνίδια! Σαν αστραπή και βροντή εμφανίζεται μπροστά στον βασιλιά, από προσώπου του Θεού, για να του δώσει εκείνο το φοβερό μήνυμα της επ' αόριστον ανομβρίας, σαν τιμωρία από τον Θεό για την αποστασία του λαού αλλά και της κυβερνήσεώς του.

«Ζη Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, λέει στον βασιλιά, *ο Θεός Ισραήλ, ώ παρέστην ενώπιον αυτού, ει έσται τα έτη ταύτα δρόσος και υετός, ότι ει μη δια στόματος λόγων μου.»*[6]. *Ορκίζομαι στον Θεό τον ζώντα, τον Θεό του Ισραήλ, ενώπιον του Οποίου στέκομαι και υπηρετώ, ότι σ' αυτά τα χρόνια που θα έρθουν ούτε θα βρέξει ούτε θα πέσει δροσιά. Κι όλα αυτά θα εξαρτώνται από το στόμα το δικό μου· ό,τι λέω εγώ, αυτό θα γίνεται.* Αυτά είπε ο Προφήτης, και εξαφανίστηκε από προσώπου Αχαάβ.

Η κρίση του Θεού για την ιστορική πορεία των λαών.

Τα λόγια του όμως αυτά, αγαπητοί μου, αποτελούν την κρίση του Θεού για την αποστασία ενός λαού.

Πού είναι εκείνοι, αλήθεια, που λένε ότι μπορούν να ρυθμίζουν ελεύθερα την ιστορική τους πορεία και τη ζωή τους και ότι δεν έχει κανέναν λόγο ο Θεός στην ιστορική πορεία ενός λαού ή ενός προσώπου; Πού είναι εκείνοι που το λένε; Βλέπετε εδώ; Και για να μην νομισθεί ότι αυτό αφορά μόνο στον Ισραήλ, σας λέω ότι ο Θεός σκεπτόταν και όλα τα έθνη, και χάραζε την πορεία όλων των εθνών.[7]

Η κρίση του Θεού για την ιστορική πορεία των άλλων λαών και των Ελλήνων.

Θέλετε κάτι ακόμη; Ανοίξτε το βιβλίο του Ησαΐα να δείτε κάτι καταπληκτικό. Ομιλεί και προφητεύει ο Ησαΐας, όπως και ο Ιερεμίας και ο Ιεζεκιήλ και ο Δανιήλ, προφητεύουν για τα έθνη, αγαπητοί μου, για τους λαούς· όχι μόνο για τον Ισραήλ. *«Ω, Βαβυλώνα,* λένε, *ήλθε το τέλος σου! Ω, Συρία...! Ω, Αίγυπτος...! Ω, Μωαβίτες...! Ω...! Ω...!»*[8]. Ο Δανιήλ, πείτε μου, δεν προφητεύει για τους Έλληνες και για τους Πέρσες; Δεν προφητεύει για τους Βαβυλώνιους; Δεν λέει ότι οι Έλληνες θα νικήσουν τους Πέρσες, μ' εκείνη τη θαυμαστή προφητεία του, που έρχεται ένας τράγος, -ο μέγας Αλέξανδρος, ξέρετε, απεικονίζεται στα νομίσματα με κέρατα- ένας τράγος που τρέχει από τη Δύση ολοταχώς, λέει, και συγκρούεται μ' έναν κριό, που αντιπροσωπεύει τους Πέρσες, τον οποίο κυριολεκτικά λιανίζει;[9]

Βλέπετε λοιπόν, και επιμένω, δεν ομιλεί ο Θεός μόνο για τον Ισραήλ· ομιλεί για όλους τους λαούς και κατευθύνει τις τύχες όλων των λαών.

Θα σας επαναλάβω εκείνο που σας διάβασα προηγουμένως, που λέει ο απόστολος Παύλος στους Αθηναίους, ότι ο Θεός είναι ο *«ορίσας προστεταγμένους καιρούς και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών»,* πάντων των εθνών, όλων των λαών. Συνεπώς, αγαπητοί, θα λέγαμε εδώ ότι οι Έλληνες δεν βγαίνουν έξω από το σχέδιο του Θεού, πολύ δε περισσότερο αφού έχουμε δεχθεί το Ευαγγέλιο από τους πρώτους, όταν κηρύχθηκε στον κόσμο το μήνυμα του Κυρίου.

Η Ελλάδα στα χνάρια του παλαιού Ισραήλ, έτοιμη να υποστεί τις ίδιες συνέπειες.

Και ερχόμαστε τώρα να ρωτήσουμε: Μήπως και η πατρίδα μας ζει και πολιτεύεται στα ίδια χνάρια του παλαιού Ισραήλ; Και όσα δεινά μας βρουν, θα λέγαμε που θα οφείλονται; **Τί λέτε; είναι δυνατόν να υποστούμε μια τυχόν –τυχόν!- συρρίκνωση των συνόρων μας; Ξέρετε ότι πάλι μπορούμε να γίνουμε μικρότεροι; Αγαπητοί μου, το ξέρετε ότι μπορούμε να γίνουμε πάλι μικρότεροι στα σύνορά μας;...** Δεν υπάρχει τίποτα το αμετάθετο και σίγουρο. Από πού θα έχει το αίτιό του το θέμα; Ακόμη, αν υποστούμε σαν λαός μια δυσπραγία οικονομική ή ακόμα και μιά κοινωνική αναστάτωση, από πού θα έχει την αφετηρία της αυτή όλη η κατάσταση; Ασφαλώς από την αποστασία του λαού μας και την στροφή του προς την ειδωλολατρία.

Αγαπητοί μου, ο λαός μας αποστατεί από τον Θεό καθημερινά. Το φαινόμενο της αθεΐας ήταν άγνωστο στην πατρίδα μας. Κι αρχίζει η αθεΐα να γίνεται μία πραγματικότητα σ' αυτόν εδώ τον χώρο, τον ελληνικό, εδώ που αναπτύχτηκε η Ορθοδοξία και έχουμε τόσους Αγίους! Είναι κάτι που εκπλήσσει. Και ξαναγυρίζουμε πάλι πίσω στην ειδωλολατρία!

Αντιλαμβανόμαστε ότι οι ήμερες είναι κρίσιμες για τον λαό μας αλλά και για όλο τον κόσμο;

Αλλά γιατί το είπε αυτό ο Προφήτης στον Αχαάβ; Για να μετανοήσει ο λαός. Μετανόησε ο Αχαάβ; Ούτε ο Αχαάβ, ούτε ο λαός. Άραγε εμείς θα μετανοήσουμε; Όταν σήμερα κηρύσσεται το κήρυγμα, της μετανοίας το κήρυγμα, και λέγονται αυτά που λέγονται, τί νομίζετε ότι είναι; Αυτά που σας λέω τώρα τί νομίζετε ότι είναι; Νομίζετε ότι είναι ένα φιλολογικό κήρυγμα, για το οποίο μπορούμε να λέμε ότι είναι μόνο λόγια; Όχι· είναι κήρυγμα μετανοίας, είναι κήρυγμα αφυπνιστικό! Άλλο τώρα εάν κοιμόμαστε κάποτε και με τον αισθητό ύπνο, κλείνουμε τα μάτια μας και δεν προσέχουμε τον ομιλητή· άλλη παράγραφος αυτή. Αλλά αυτά που λέμε εδώ τώρα είναι κήρυγμα μετανοίας, και καλούμεθα να μετανοήσουμε για 'κείνη την κατάσταση που ήδη επικρατεί μέσα στον λαό μας! Είναι φοβερή η κατάσταση· το αντιλαμβανόμαστε;... Είμαστε σε παράλληλες ήμερες με την εποχή του βορείου Ισραήλ, που ο Προφήτης ελέγχει με δριμύτητα την κατάσταση και φωνάζει· φωνάζει και χρησιμοποιεί, θα λέγαμε, το έκτακτο εκείνο στοιχείο, που καταπλήσσει με την παρουσία του τον λαό. Θα το αντιληφθούμε εμείς ότι οι ημέρες μας είναι κρίσιμες για τον λαό μας αλλά και για ολόκληρη την οικουμένη; Θα το καταλάβουμε αυτό;...

Σημειώσεις

1. Βλ. Γ΄ Βασ. 18, 17-40.
2. Βλ. Γ΄ Βασ. 19, 8-18. Σοφ. Σειρ. 48, 7.
3. Βλ. Ματθ. 17, 3. Μάρκ. 9, 4. Λουκ. 9, 30.
4. Πράξ. 17, 26.
5. Βλ. Δευτ. 32, 15. Ησ. 5, 7. 44, 2.
6. Γ΄ Βασ. 17, 1.
7. Βλ. Γέν. 15, 14. 23, 18. Έξοδ. 23, 18-33. 34, 24. Λευιτ.
8. Ησ. 9, 11-12. 13, 1-22. 14, 22-23. Ιεζ. 32, 1-16. Ιερ. 31, 1-44 κ.α.
9. Βλ. Δαν. 8, 3-8.

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο

ΑΠΟ ΠΟΙΑ ΤΑΜΕΙΑ;

Ήθελα να εκφράσω την αγανάκτησή μου για το φαινόμενο που παρουσιάζουν οι κατά τα άλλα άγιοι αρχιερείς της Εκκλησίας της Ελλάδος, ευτυχώς όχι όλοι. Παρατηρώ ότι όλοι τους στις δημόσιες εμφανίσεις τους στους ναούς είναι χρυσοφορεμένοι με πανάκριβες στολές, με αδαμαντοκόλλητες μίτρες, με βαρύτιμες ράβδους, με χρυσοκέντητους σάκους, σαν τους βυζαντινούς αυτοκράτορες. Τότε ο αυτοκράτορας ήταν ένας, σήμερα οι αυτοκράτορες και θρησκευτικοί δεσπότες είναι πολλοί.

Μία στολή μπορεί να κοστίζει, υπολογίζω, μέχρι και πάνω από εκατό χιλιάδες ευρώ. Τι νόημα έχει να φορούν τέτοιες στολές, όταν άνθρωποι φτωχοί δεν έχουν να φάνε, τώρα μάλιστα με τη λεγόμενη οικονομική κρίση; Αναλογίζομαι. Έτσι άραγε ήταν ντυμένος ο Χριστός, εις τύπον και τόπον του οποίου αρέσκονται να λένε ότι είναι; Έτσι οι απόστολοι; Έτσι οι μάρτυρες της πίστεως; Τι σχέση έχει η κοσμικότατη αυτή ένδυση με τον ακτήμονα Ναζωραίο που δεν είχε που την κεφαλήν κλίνει; Τι σόι εκπρόσωποι του Χριστού είναι;

Και άντε να είχαν από μία ή δύο στολές ο καθένας. Οι ίδιοι καυχώνται στα «στενά» περιβάλλοντά τους και τα κατασκανδαλίζουν ότι έχουν και 10 και 20 και 30 και 50 στολές. Με εξαίρεση τον Χριστόδουλό μας που είχε αμέτρητες. Κι όταν κάποιος «θρασύς» τους ρωτήσει γιατί τόσες στολές; Όλοι τους απαντούν Μου τις έκαναν δώρο. Ωραία. Ποιος τις έκανε δώρο; Ποιος άλλος από τους δεσποτάδες; Οι δεσποτάδες κάνουν δώρα στους δεσποτάδες, που τους επισκέπτονται. Κι όταν εκείνοι ανταποδώσουν την επίσκεψη, δέχονται ανάλογα δώρα από τους δωραποδόχους. Να με συγχωρέσουν, αλλά στην περίπτωσή τους εφαρμόζεται η παροιμία «Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει».

Και που βρίσκουν οι δεσποτάδες τα μεγάλα αυτά ποσά για να κάνουν τόσο ακριβά δώρα; Άραγε από το μισθό τους; Μα ο μισθός 5 χρόνων δεν θα έφτανε για μια στολή. Άρα από κάπου αλλού τα αντλούν. Από πού; Προφανώς από τα ταμεία των Μητροπόλεών τους; Όλα δικά τους είναι; Δεν τους ελέγχει κανένας; Και τα ταμεία των Μητροπόλεων από που γεμίζουν; Είσαι πολύ σχολαστικός, θα μου πεις. Ναι, το παραδέχομαι, αλλά είναι παράλογο το ερώτημά μου; Μήπως τα μητροπολιτικά ταμεία γεμίζουν από το κεράκι του λαού;

Μα τότε γεννάται άλλο ερώτημα. Και λοιπόν, τα ταμεία των Μητροπόλεων έχουν ως προορισμό τις στολές των δεσποτάδων; Αυτό λένε τα καταστατικά τους; Ή μήπως τα στερούν από τους φτωχούς και νηστικούς και τα μετατρέπουν σε πολυτελέστατες ενδυμασίες; Αν συμβαίνει αυτό, τότε, για να είμαστε δίκαιοι, από τη μεταχείριση αυτή των ιερών ταμείων βγαίνει και κάτι καλό. Το καλό παράδειγμα που δίνουν οι δεσποτάδες στους υπουργούς και βουλευτές και διευθυντάδες, για την τιμιότητα των οποίων πολύς ο λόγος στις μέρες μας.

Ήθελα όμως να επεκταθώ λίγο και στην εκτός ναού ενδυμασία των δεσποτάδων. Συναντάς έναν απλό παπαδάκο και βλέπεις ένα τριμμένο και ξεφτισμένο ράσο. Το μοναδικό χειμώνα – καλοκαίρι. Βλέπεις και ένα δεσπότη και το ράσο του αστράφτει από πολυτέλεια. Είναι καμωμένο από τα ακριβότερα κασμήρια της Αγγλίας. Πέφτουν χυτά και ακτινοβολούν στον ήλιο και στο φως. Ούτε οι σατράπηδες της γης δεν φορούν τόσο λαμπρά ρούχα. Ούτε ο πλούσιος που ενεδιδύσκετο πορφύραν και βύσσον. Από που και γιατί τόσο ακριβά ράσα; Μήπως και αυτά είναι δώρα των δεσποτάδων στους δεσποτάδες ; Όλα λοιπόν για τους δεσποτάδες. Ε, τί; μόνο να λέγονται;

Έχω όμως και μερικά άλλα ερωτήματα να σου κάνω. Τώρα για να μη σε κουράσω, επιφυλάσσομαι για άλλη φορά. Προς το παρόν σταματώ στην αμφίεση των δεσποτάδων, κάνοντας μια τελευταία σκέψη. Είπαμε ότι ο Χριστός δεν ντυνόταν έτσι. Ωραία; Αλλά τότε μήπως ντυνόταν έτσι οι Εβραίοι Γραμματείς και Αρχιερείς και Φαρισαίοι, για τους οποίους λέει ο Χριστός «πάντα ποιούσι προς το θεαθήναι τοις ανθρώποις, πλατύνουσι γαρ τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνουσι τα κράσπεδα των ιματίων αυτών»; Περιμένω απάντηση. Ευχαριστώ.

Αριθμομνήμων
“apotixisi”

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ;

Διώκτη μας

Πέρασαν τόσα χρόνια σ’ αυτή τη γωνίτσα της εφημερίδας και είναι η πρώτη φορά που πιάνω τη γραφίδα με τόσο προβληματισμό...!!!

Ένα παιδί που γράφει σε ημερολόγιο, προσπαθεί να εκφρασθεί γραπτά, να επικοινωνήσει με τον πατέρα-πατριό, που είναι πολυάσχολος, πολυταξιδεμένος, απομονωμένος, ρίχνοντας βάρος στις κοινωνικές σχέσεις και την προσωπική ζωή. Θέλει να του μιλήσει, ίσως με αυθάδεια, με οργή, να σκύψει επάνω του, να το αφουγκραστεί, κι εκείνος εκνευρίζεται, θυμώνει, παραφέρεται, τιμωρεί και μάλιστα όχι μόνο αυτόν, αλλά και τους άλλους που φωναχτά ή σιωπηρά όχι μόνον δεν παίρνουν το μέρος του, κυρίως δε τιμωρεί τους πιο αδυνάτους, εκβιάζοντάς τους. Λες και αν σταματήσει το γράψιμο, αν παρατήσει την πέννα (πιθανός λόγος της εμπάθειας και της οργής) ίσως ηρεμήσει και εκδηλωθεί απ’ την πατρική καρδιά του η γλύκα και η καλωσύνη!!!

Μου υπεδείχθη «Σταμάτα να γράφεις για να δεις την καλωσύνη κάνε το πρώτο βήμα εσύ... σταμάτα να πυροβολείς με τη γραφίδα σου... είναι τόσο καλός και πονετικός...(!)».

Ακούστηκαν, απ’ την άλλη μεριά, πολλές φωνές αγωνιστικές «Μη σταματάς, είναι μπλόφα δεν γεύτηκες τόσα χρόνια τους καρπούς της εμπάθειας, της εκδίκησης; τον «πονάνε» αυτές οι γραμμές... προβληματίστηκα... σκέφτηκα, γίνομαι η αιτία, μ’ αυτά που γράφω, να πονάω κάποιον; Έχω αυτό το δικαίωμα, σαν χριστιανός, να πικραίνω κάποιον; Ότι κι αν έχει κάνει. Και είπα μέσα μου, «τότε τί κάνεις; Πετάς τη γραφίδα, φυλακίζεις τις σκέψεις σου, παύεις να βλέπεις και να σχολιάζεις τα κακώς κείμενα;». «Κι αν ο άλλος το εκλάβει σαν υποχώρηση, αν θριαμβολογήσει ότι τα κατάφερε να σε ταπεινώσει, κάνοντας εσύ το πρώτο βήμα;». «Τι θα πουν οι συναγωνιστές σου, οι αδελφοί σου, που τιμωρήθηκαν βάναυσα, επαγγελματικά, οικονομικά, ενίοτε και σωματικά;».

Δεν θέλω ν’ ανοίξω το χρονοντούλαπο των εκκλησιαστικών περιπετειών, της τοπικής μας κοινωνίας, που περιέχει απ’ όλα αγώνες, συγκρούσεις, προδοσίες, καπηλείες... Σκέφτομαι κι εσένα, αναγνώστη, που με αγωνία κάρφωνες το βλέμμα σου σ’ αυτή τη γωνίτσα, μόλις έπαιρνες στα χέρια σου το φρεσκοτυπωμένο φύλλο της εφημεριδούλας μας. Αλλά κι εσένα, σεβαστέ κληρικέ, που σε πολλά απ’ τα γραφόμενα, θάβαζες την υπογραφή σου, μια και η φωνή σου δεν φτάνει στ’ αυτιά του δεσπότη, που περιχαρακωμένος απ’ το φιλόδοξο και υπερφίαλο περιβάλλον του, βομβαρδίζεται με κακές εισηγήσεις και οδηγείται σε απαράδεκτες για ποιμενάρχη ενέργειες προς το ποίμνιόν του.

Συγνώμη αναγνώστες μου που από σήμερα δεν θα βρεις εδώ ειδήσεις, κριτική πράξεων ή παραλείψεων και προβληματισμούς.

Σταματώ να γράφω, κάνω το πρώτο βήμα, αν μ’ αυτή την ενέργεια πρόκειται να κτυπήσει μια καρδιά ανθρώπινα, ν’ ανθίσει το λουλούδι της αγάπης, εκεί που υπήρχαν αγκάθια κακίας και εκδίκησης. Να λάμψει η αγάπη και η συγχώρεση, νάναι το «δράμι» που θα κλίνει τη ζυγαριά προς το μέρος της καλωσύνης, νάναι μια μοναδική ευκαιρία που θα υπερνικήσει τον εγωισμό και θα οδηγήσει στα πιστεύω ενός Χριστιανού, είτε αυτός λέγεται δεσπότης είτε απλός πιστός. Μια μικρή ακτίνα ηλίου που θα λιώσει τον πάγο...

Άραγε είμαι πολύ αισιόδοξος; Ονειροπόλος; Εγωιστής; Ο Κύριος γνωρίζει, που κατευθύνει τα βήματά μας, τις ενέργειές μας, τους μύχιους πόθους μας. Αυτός γνωρίζει πόσο σκληρό είναι να κάνεις το πρώτο βήμα, πατώντας τον εγωισμό σου.

Ελπίζω η γωνίτσα αυτή θα γεμίσει με κάτι πιο ψυχοφέλιμο από τις δικές μου σκέψεις.

Καλό αγώνα, σύντροφοι-αδελφοί.

(Υποχράφει την ανωτέρω ανοιχτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΜΗΤΕΡΑ: ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ

"Μητέρα ευλογημένη
μορφή γλυκειά κι αγία
Εσύ, η δημιουργία,
και της ζωής πηγή.

Στον πόνο και στη λύπη
ακούραστη η καρδιά σου
χτυπά για τα παιδιά σου
ως τη στερνή πνοή σου"
(Λάκης Παπαδήμας)

Η δεύτερη Κυριακή του Μαΐου έχει καθιερωθεί με απόφαση του Ο.Η.Ε., την οποία αποδέχθηκαν όλες οι πολιτισμένες χώρες του κόσμου, ως ημέρα παγκόσμιου εορτασμού της Μητέρας.

Την ημέρα αυτή η ανθρωπότητα σκύβει ευλαβικά μπροστά στην ιερή μορφή της Μητέρας και εκδηλώνει τη μεγάλη αγάπη, τη βαθιά εκτίμηση και την απεριόριστη ευγνωμοσύνη της.

Μητέρα! Η αστείρευτη πηγή της ζωής και της αγάπης, η άγρυπνη προστάτιδα του παιδιού, ο παρήγορος άγγελος, η προνομιούχα ύπαρξη για την ανατροφή και μόρφωση του ανθρώπου, το θερμοκήπιο της σεμνότητας και της αρετής, η κιβωτός της θρησκευτικής και εθνικής παράδοσης, ο ακρογωνιαίος λίθος του ανθρωπιστικού ιδεώδους, η εγγύηση της διαιώνισης του ανθρώπινου γένους. Δίκαια ο ποιητής Γεωρ. Βερίτης γράφει: "Όλα μας τά 'μαθες, Μάνα γλυκύτατη, ατίμητη μάνα / και με της πίστης μας τ' άγιο μας έθρεψες κι άφθαρτο μάνα / Ένα κομμάτι χρυσάφι μας έκρυψες μέσα βαθιά μας / να μπουμπουκιάσουν οι ανθοί λαχτάρας του καλού στην καρδιά μας / Μάνα! Πού βρήκες την τόσο στοργή, την αγάπη την τόση; / Στην ψυχή σου απ' το χέρι του Πλάστη μας έχει φυτρώσει!".

Αυτή η Μητέρα και ζωή φέρνει στον κόσμο και δημιουργεί αληθινούς ανθρώπους. Αυτή πλάθει την ψυχή, πλαταίνει την καρδιά, εφοδιάζει το νου με γνώσεις, καλλιεργεί τις αρετές και διαμορφώνει τους αδαμάντινους χαρακτήρες. "Μια μητέρα αξίζει με εκατό δασκάλους" είπε ο Σμάιλς. Και ο Αβραάμ Λίγκολ ομολόγησε "Παν ό,τι είμαι ή ελπίζω να γίνω, το χρωστώ στη μητέρα μου".

Αυτή η μητέρα διατηρεί ακοίμητο το ιερό πυρ της Θεάς Εστίας, που θερμαίνει και ακτινοβολεί, λάμπει και καταυγάζει.

Μια πάναγνη μητέρα χρησιμοποίησε και η Θεία Πρόνοια για να φέρει στον κόσμο το Σωτήρα Χριστό.

Θεία και Ιερή της Μητέρας η αποστολή! Ανεκτίμητη η προσφορά της! Ασύγκριτο το έργο της!

Αδιάκοπη πάλη είναι η ζωή της, η οποία συγκλονίζεται από πόνους και ιδανικά. Απλά, ταπεινά και σεμνά δίνει τη μάχη για τη ζωή και εξέρχεται σχεδόν πάντα νικήτρια. Γεμάτη δημιουργικό δυναμισμό και υπεύθυνη καθημερινή αγωνιστικότητα φθάνει και στη θυσία. Ποτέ δε διακατέχεται από ιδιοτελή ελατήρια και ματαιόδοξα κίνητρα. Και δεν κρατά μόνο μέσα στα σπλάχνα και στα χέρια της την αθανασία της ζωής, κλείνει μέσα στην καρδιά της και την αθανασία της αγάπης.

Η ζωή χωρίς αγάπη κυλά στην άβυσσο του υπολογισμού, του φανατισμού και του μίσους. Άδολη, ανιδιοτελή, καθολική και απεριόριστη αγάπη απαιτεί και η εποχή μας, για να πάρει κάποια μορφή παραδείσου, στον οποίο θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε την αληθινή ευτυχία. Τέτοια αγάπη καλείται η Μητέρα να φυτέψει και να καλλιεργήσει στις εύπλαστες ψυχές των παιδιών της. Της υψηλής αυτής αποστολής έχει πλήρη επίγνωση και την εκπληρώνει στο ακέραιο.

Και η προσφορά της εκτιμάται από την ανθρωπότητα με ευλάβεια και θαυμασμό.

Σήμερα που γιορτάζει, έχουμε χρέος να επικοινωνήσουμε μαζί της και, εκτός από το φιλί και το συμβολικό μας δώρο, να της πούμε από της καρδιάς τα βάθη: Σε ευγνωμονούμε, Μητέρα, για τους κόπους σου, την υπομονή σου, την τρυφερότητά σου, την αγάπη σου... Να 'ναι πολλά και χαρούμενα τα χρόνια σου.

Και αν έχει φτάσει το πλήρωμα του χρόνου και έφυγε για πάντα από κοντά μας, ας ανάψουμε ένα κεράκι και ας κάνουμε έστω και μια μικρή φιλανθρωπική προσφορά στη μνήμη της. Και ας προσευχηθούμε στον πανάγαθο Θεό για την αιώνια ανάπαυση της ψυχής της.

Δεν υπάρχουν ικανά λόγια και έργα για να εκφράσουμε την απέραντη οφειλή προς τη Μητέρα μας. Ούτε υπάρχει στον κόσμο πιο γλυκό, πιο όμορφο και πιο φωτεινό από την αγαπημένη μορφή της.

Ό,τι και να κάνουμε για σένα, Μητέρα, το χρέος μας θα παραμένει για πάντα ανεξόφλητο. Συγχώρεσέ μας, αν πολλές φορές, θελητά ή αθέλητα, σε πικράναμε. Σε ευχαριστούμε και σε ευγνωμονούμε, Μητέρα!

(Α.Κ.)

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Γιορτάζοντας την Κοίμηση της Θε οτόκου, γιορτάζουμε τη νίκη της ζωής εναντίον του θανάτου. Γιορτάζουμε την αγία Κοίμησή Της και τη Μετάστασή Της στους ουρανούς, και όχι το θά νατό Της.

Ο τάφος της Παναγίας είναι κενός. Άδειος!

Το θεοδόχο Σώμα Της, το Σώμα που έκλεισε μέσα του το πυρ της θεότητος χωρίς να καταφλεγεί, δεν ήταν δυνα τόν να ακολουθήσει το δρόμο της φθοράς! Αλλοιώθηκε, αφθαρτίστηκε, όπως λέει ο Απ. Παύλος στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολή του (15, 52-53), και μετατέθηκε πνευματικά αλλαγμένο και αθάνατο από τη χωματένια αγκαλιά της γης στην άκτιστη και ζωοδόχο αγ κάλη του Αγίου Τριαδικού Θεού.

Έτσι η γιορτή του Δεκαπενταύγου στου έχει πολλά από τον χαρακτήρα του Πάσχα: Πέρασμα από τη φθορά στην αφθαρσία, από τη γη στον ου ρανό, από το θάνατο στη ζωή την αι ωνία! Έχει επίσης και χαρακτηριστικά της Αναλήψεως, γιατί, όπως λέει ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος, «Με την Ανά ληψη και τη Μετάσταση μπήκαν στον Παράδεισο σωματικά ο καινούργιος Αδάμ και η καινούργια Εύα, ο Ιησούς Χριστός και η Παρθένος Μαρία»!

Με αυτά τα δεδομένα, η 15η Αυ γούστου είναι ημέρα χαράς και αγαλλίασης. «Θυμήρης, ου πενθήρης η πα ρούσα πανήγυρις», τονίζει ο Άγιος Αν δρέας Κρήτης. Ευφρόσυνη είναι η γιορτή τούτη και όχι πένθυμη! Ο δε Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς υπογραμ μίζει, «ο θάνατος Αυτής ζωηφόρος, εις ουράνιον και αθάνατον μεταβιβά ζων ζωήν, και η τούτου μνήμη χαρ μόσυνος εορτή και παγκόσμιος εστί πανήγυρις». Δηλαδή ο θάνατος της Παναγίας είναι ζωηφόρος, με το να μεταφέρει σε ουράνια και αθάνατη ζωή, και η επέτειος του είναι γιορτή χαρμόσυνη και πανηγύρι για όλο τον κόσμο.

Έχει πολύ δίκαιο ο χριστώνυμος λα ός της Ελλάδας να ονομάζει το Δεκα πενταύγουστο Πάσχα του καλοκαιριού και να πανηγυρίζει χαρούμενα σε πό λεις και σε χωριά, όπου η ευσέβειά του έστησε «στις Παναγιάς τη Χάρη, προσκυνητάρια κι εκκλησιές και λαύρες κι εξωκλήσια», όπως θάλεγε ο ποιητής...

Το κέντρο του εορτασμού δεν είναι μόνο στη Μεγαλόχαρη της Τήνου, όπου τα θαύματα διαδέχονται αλυσι δωτά το ένα το άλλο, έτσι για να δεί χνεται τρανότερα η αγάπη της Παρ θένου για τον άνθρωπο και να βουβαίνονται τα στόματα των απίστων και ορθολογιστών, μα είναι και στην Πα ναγία τη Σουμελά στη Βέροια, στην Αγιάσο της Λέσβου, στην Εκατονταπυλιανή της Πάρου, στ' Αγιονόρος και μάλιστα στο μεγαλόπρεπο Μοναστήρι των Ιβήρων με την Πορταΐτισσα, στη Σκριπού του Ορχομενού, στη Μαλεβή και στην Ελωνα του Μωριά, στο Όρος των Αμώμων στην Πεντέλη, στη Μολυβδοσκέπαστη της Ηπείρου, και όπου αλλού... Η Ελλάδα είναι χώρα θεομητοροσκέπαστη και Παρθενοευλογημένη.

Στη γιορτή της Αειπάρθενης ακού γοντας το τροπάριο της «Εν τη Γεννή σει την παρθενίαν εφύλαξας εν τη Κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες Θεο τόκε...» νιώθουμε πιο παραμυθητική την παρουσία Της! Οι πικρές ώρες μας παρηγορούνται! Η μοναξιά μας ξεπερ νιέται! Γλυκαίνονται τα χείλη μας! Ο δρόμος μας φωτίζεται! Γεμίζει νόημα η ζωή μας! Της ψιθυρίζουμε λόγια προσευχής και νιώθουμε στα βάθη της ύπαρξης μας την ολόθερμη μεσιτεία Της προς τον φιλάνθρωπο Θεό.

Πρόφτασε, Μάνα ακοίμητη, στης Κοίμησής Σου τη γιορτή, κι επάκουσε Γοργοεπήκοε, παρηγόρησε Παρηγορήτισσα, ελέησε Ελεούσα, γιάτρεψε Γιάτρισσα, λύσε τους πόνους Πονολύτρα, λευτέρωσε μας απ' τα πάθη μας Ελευθερώτρια, φανέρωσε τη δόξα Σου Φανερωμένη, σε δρόμο οδήγησέ μας σωτηρίας, ώ Οδηγήτρια.

Βλαχάκης Ευάγγελος
συν/χος εκπαιδευτικός

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 11ον

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθοδόξου Πιστεώς μας

του πρεσβύτερου Ευστάθιου Κολλά Ορδόδοξος Θεολόγος, εκκλ/κος συνήγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Στη Φιλοσοφία τα ερωτήματα αυτής στηρίζονται στην περιέργεια, ήτοι: Ποίος είναι ο κόσμος; Ποία η αρχή του; Τί είναι αρετή; κλπ., δηλαδή θεωρητική θεμελίωση. Ενώ στη Θεολογία τα ερωτήματα αυτά έχουν σχέση με την έννοια της υπάρξεως, με τη ζωή. Ο κόσμος έχει ζωή, αλλά δεν έχει διαρκεί ζωή. Ο Θεός δεν έχει μόνον ζωή, αλλά είναι **Η ΖΩΗ**, «Εγώ ειμί η ανάσταση και η ζωή» [Ιωάν. 11, 25]. Ο Θεός δεν παίρνει ζωή από κανέναν, γιατί είναι η ζωή, «ο πιστεύων εις εμέ, καν αποθάνη, ζήσεται, και πως ο ζων και πιστεύων εις εμέ ου μη αποθάνη εις τον αιώνα» [Ιωάν. 11, 26]. Ο Θεός έχει ζωή «εν εαυτώ». Συγχρόνως δε είναι η πηγή της ζωής και η μόνη εγγύηση για να ζήσουμε.

Ώστε, το όλο νόημα της γνώσεως του Θεού, ήτοι γιατί να γνωρίσουμε το Θεό, συμπίπτει με το πώς θα ζήσουμε. **Η λύση δε του ερωτήματος τούτο συνιστά την ευτυχία μας**. Άρα το ερώτημα περί της γνώσεως του Θεού σχετίζεται με το πώς θα ευτυχήσουμε, με την ευτυχία μας. Πραγματική δε ευτυχία υπάρχει εκεί όπου υπάρχει ζωή. Ο Θεός είναι ο χορηγός και η πηγή της ζωής, αλλά για να λάβουμε αυτή τη ζωή, πρέπει να προσέλθουμε στη πηγή αυτής. Και εδώ, κατά βάση, είναι το πρόβλημα της ευτυχίας. Ευτυχία, κατ' αρχήν, σημαίνει πώς θα ζήσω καλά. Ευτυχία είναι εκεί, όπου δύναται να υπάρξει πραγματική ευτυχία, ήτοι πραγματική ζωή.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ – ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

Η Φιλοσοφία είναι αγάπη για γνώση. Η Θεολογία θέτει το υπαρξιακό πρόβλημα περί ζωής. Και τα δύο ερωτούν περί της αρχής του κόσμου. Αλλά ο μεν φιλόσοφος ερωτά γιατί θέλει να μάθει και δίνει μια θεωρητική απάντηση στο ερώτημα της αρχής του κόσμου, δηλαδή ερωτά εκ περιεργείας, η δε Θεολογία ερευνά θέτουσα το ερώτημα της ζωής, της υπάρξεως, ή το ποίος είναι η ζωή, και πώς δύναται αυτός να δώσει στον άνθρωπο αυτή τη ζωή. Δηλαδή, η προσπάθεια της Θεολογίας είναι λυτρωτική, για το πώς θα ζήσουμε, και όχι εκ περιεργείας όπως η Φιλοσοφία.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μόνοι μας δεν μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό, αν ο Θεός δεν φανερωθεί σε εμάς. Ο Θεός φανερώνεται. Έρχεται προς εμάς και μας ανοίγει τα μάτια, για να μας θεραπεύσει. Είναι πρόσωπο ο Θεός και δίνει σε μας τη Χάρι Του, για να τον γνωρίσουμε. Η ουσία του Θεού είναι να αποκαλύπτεται, και να φανερώνεται, γιατί ο Θεός είναι **ΑΓΑΠΗ**. Η αποκάλυψη δεν είναι κάτι ξένο προς το Θεό, γιατί «ο Θεός αγάπη εστί» [Α΄ Ιωάν. 4,16]. Αγάπη σημαίνει έξοδο από τον εαυτό σου και παράδοση στον άλλον, θυσία του εαυτού σου χάριν των άλλων. Η Ουσία του Τριαδικού Θεού ως ζωής των προσώπων «εν εαυτοίς», είναι η παράδοση, η αποκάλυψη του ενός προσώπου προς το Άλλο. Κυρίως η εσωτερική ζωή της Θεότητος είναι αυτοαποκάλυψη του ενός προσώπου προς το άλλο, **άνοιγμα του είναι, του ενός προσώπου, προς το Άλλο, το δόσιμο.**

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ολλανδίας, (ο οποίος είχε υπηρετήσει στα SS), μαζί με κάποιες άλλες αυστηρά επιλεγμένες ισχυρές προσωπικότητες, πραγματοποίησαν σύσκεψη στο ξενοδοχείο Bilderberg, στο Oosterbeek της Ολλανδίας, με προεδρεύοντα τον Πρίγκηπα. Έτσι λοιπόν, δημιουργήθηκε η πασίγνωστη πλέον Λέσχη, που οφείλει το όνομά της στο ξενοδοχείο της πρώτης αυτής συνάντησής της.

Από το σημείο αυτό και μετά, το όνομα Bilderberg αρχίζει να «τρέχει» σε κάθε γωνιά του πλανήτη, καλυμμένο με πέπλο μυστηρίου, δίνοντας τροφή σε κάθε είδους σχόλια συνωμοσιολογίας, που συχνά παίρνουν τερατώδεις διαστάσεις και καλλιεργούν την αντίληψη ότι οι εκατόν τριάντα περίπου αυτοί άνθρωποι (σήμερα) κρατούν στα χέρια τους τις τύχες όλου του κόσμου, ανεβοκατεβάζοντας κυβερνήσεις και εξυπηρετώντας σατανικά συμφέροντα, καθοδηγούμενοι από Μασόνους ή Εβραίους! Στην πραγματικότητα η Λέσχη Bilderberg ούτε μυστική, ούτε σατανική είναι, τουλάχιστον με τη μορφή που φαντάζεται ο κόσμος. Θα έλεγε κανείς ότι δεν είναι τίποτε περισσότερο από μία συνάντηση των πιο ισχυρών οικονομικών και πολιτικών παραγόντων της Γης, αφού είναι πλέον γνωστό ότι Πολιτική και Οικονομία πορεύονται χέρι – χέρι και η μία στηρίζει την άλλη. Η δύναμή της Οργάνωσης ωστόσο, είναι τεράστια, καθ' ότι άτομα μάλλον άγνωστα που συχνά καλούνται στις διασκέψεις της, πολύ σύντομα βρίσκονται να καταλαμβάνουν καίρια αξιώματα.

Ο Jonathan Duffy, γράφοντας για το BBC, αναφέρει:

«Κανένας ρεπόρτερ δεν προσκαλείται εντός των συνεδριάσεων της λέσχης και παρόλο που καταγράφονται πρακτικά, δεν σημειώνονται ονόματα... Το κενό που δημιουργείται από αυτή την απόμακρη μυστικότητα, έρχεται να το καλύψει μια θεωρία συνωμοσίας που χτίστηκε γύρω από την Λέσχη, σύμφωνα με την οποία η μοίρα του κόσμου αποφασίζεται κατά κύριο λόγο από την Λέσχη Bilderberg».

Παρ' όλα αυτά, τα ονόματα των συμμετεχόντων και η ατζέντα της διάσκεψης δίνονται στον Τύπο.

Περί μυστικότητας απαντά ο ίδιος ο Λόρδος Χήλυ:

«Κανείς δεν πρόκειται να μιλήσει ανοικτά κι ελεύθερα αν ξέρει ότι τον παρακολουθούν δημοσιογράφοι».

Σύμφωνα με το «Πληροφοριακό Δελτίο» της Bilderberg του 2002 (που διατίθεται από το Γραφείο της στο Leiden της Ολλανδίας), η Λέσχη»είναι οργανωμένη πυραμιδικά σε τρία επίπεδα, με τρόπο ώστε όλη η εξουσία να εκπορεύεται από και να επικεντρώνεται στην κορυφή της πυραμίδας.

Συγκεκριμένα:

Στο πρώτο επίπεδο, δηλαδή στην κορυφή της οργανωτικής πυραμίδας βρίσκεται η Συμβουλευτική Επιτροπή ή "Εσωτερικός Κύκλος". Αποτελείται από τους αυτοδιορισμένους εκπροσώπους ορισμένων οικονομικών αυτοκρατοριών.

Στο δεύτερο επίπεδο, βρίσκεται η Διοικητική ή Διαχειριστική Επιτροπή ή "Εξωτερικός Κύκλος". Τα μέλη της επιλέγονται από τον "Εσωτερικό Κύκλο" για μια τετραετία.

Στο τρίτο επίπεδο, δηλαδή στη βάση της οργανωτικής κλίμακας βρίσκονται οι "Προσκεκλημένοι" στις ετήσιες συνόδους της Λέσχης, οι οποίοι επιλέγονται από την "Διαχειριστική Επιτροπή".

Τα περισσότερα μέλη της Οργάνωσης εξ άλλου, είναι άτομα επιρροής στους τομείς της πολιτικής, των επιχειρήσεων και των τραπεζών. Η συμμετοχή γίνεται μόνο κατόπιν πρόσκλησης. Το ένα τρίτο των προσκεκλημένων είναι πολιτικοί, ενώ τα δύο τρίτα προέρχονται από το χώρο της Οικονομίας, της βιομηχανίας, της εργασίας, της εκπαίδευσης και των τηλεπικοινωνιών. Κάθε χώρα που έχει υπάρξει μέλος του ΝΑΤΟ εκπροσωπείται με δύο μέλη στην επιτροπή.

Αυτή η ελίτ ομάδα συνεδριάζει κάθε χρόνο επί ένα τετραήμερο σε πολυτελή ξενοδοχεία και θέρετρα σε όλο τον κόσμο - συνήθως στην Ευρώπη - και μια φορά κάθε τέσσερα χρόνια στις Ηνωμένες Πολιτείες ή τον Καναδά. Φέτος συνεδρίασε στον Σαν Μόριτς της Ελβετίας. Επί πλέον, πρόκειται για έναν δυναμικό σχηματισμό, υπό την έννοια ότι αλλάζει με τον χρόνο, απορροφώντας και δημιουργώντας νέα μέλη, ενώ αποβάλλει αυτά τα οποία δεν χρειάζεται πλέον.

Χαρακτηριστικό είναι ότι. η χρηματοδότηση των συνεδρίων γίνεται από φίλα προσκείμενες προς τη Λέσχη πολυεθνικές επιχειρήσεις – κολοσσούς, όπως οι Xerox, Heinz, Fiat, Nokia κλπ, ενώ δεν γίνονται δεκτές χρηματοδοτήσεις από λοιπές οργανώσεις, αποκλειομένης έτσι της εξαγοράς της συμμετοχής.

Το ξενοδοχείο Bilderberg, στο Oosterbeek της Ολλανδίας, όπου πραγματοποιήθηκε η πρώτη συνδιάσκεψη το 1954.

Ας δούμε όμως τι απαντά ο Λόρδος Χήλυ σε όλες αυτές τις ευρείας πλέον κλίμακας – και συχνά όχι άδικα - αντιλήψεις του κόσμου περί της Λέσχης.

«Η Λέσχη είναι ένας τρόπος να φέρουμε κοντά πολιτικούς, βιομήχανους, τραπεζίτες, δημοσιογράφους. Η πολιτική οφείλει να αφορά και όσους δεν είναι πολιτικοί. Τονίζουμε τις προθέσεις μας φέρνοντας κοντά νέους, εμφανώς ανερχόμενους πολιτικούς, με τραπεζίτες και βιομήχανους που μπορούν να τους βοηθήσουν με τη σοφία τους. Αυξάνονται έτσι οι πιθανότητες μιας ευαισθητοποιημένης παγκόσμιας πολιτικής».

Και συνεχίζει, τονίζοντας το σεβασμό της Οργάνωσης στις αρχές της δημοκρατίας, απορρίπτοντας κάθετα τα περί συνωμοσίας:

«Δεν είναι συνωμοσία. Αυτός είναι ο κόσμος. Έτσι γίνονται τα πράγματα. Και δικαιολογημένα», καταλήγει.

Όπως όμως επισήμανε σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ο πρώην Γεν. Γραμματέας του ΝΑΤΟ Willy Claes, οι συμμετέχοντες στις μυστικές συγκεντρώσεις, είναι υποχρεωμένοι να επιβάλλουν τη συμφωνηθείσα πολιτική της Bilderberg, στο περιβάλλον που δραστηριοποιούνται και όπου έχουν επιρροή.

Πολλοί είναι οι Έλληνες που έχουν συμμετάσχει σε συσκέψεις της διαβόητης Λέσχης τα τελευταία είκοσι χρόνια. Ενδεικτικά εντελώς αναφέρουμε κάποια βαρύγδουπα ονόματα της πολιτικής, όπως: Γιώργος Παπανδρέου, Κώστας Καραμανλής, Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, Ντόρα Μπακογιάννη, Γιώργος Αλογοσκούφης, Ανδρέας Ανδριανόπουλος, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου, Αντώνης Σαμαράς, Άννα Διαμαντοπούλου, Θεόδωρος Πάγκαλος. Στην τελευταία σύσκεψη μάλιστα, λέγεται ότι συμμετείχε και ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου.

Ο Φιντέλ Κάστρο πάντως σε άρθρο του προειδοποίησε ότι «... η κλίκα αυτή έχει μετατραπεί σε ένα είδος παγκόσμιας κυβέρνησης, που ελέγχει όχι μόνο τη διεθνή πολιτική και οικονομία, αλλά ακόμη και τον πολιτισμό...».

Αφ' ετέρου, ο Λόρδος Χήλυ διευκρινίζει:

«Είναι υπερβολικό, αλλά όχι τελείως άδικο να λένε ότι η Λέσχη μοχθεί για μια παγκόσμια κυβέρνηση. Εμείς στη Bilderberg πιστέψαμε ότι δεν πρέπει να προχωρήσουμε στο μέλλον πολεμώντας χωρίς λόγο ο ένας τον άλλο, σκοτώνοντας κόσμο κι οδηγώντας εκατομμύρια στην προσφυγιά. Πιστέψαμε ότι μία κοινότητα σε ολόκληρο τον κόσμο θα ήταν καλό πράγμα».

Ενημερωτικά τέλος, ας σημειωθεί εδώ, ότι υπάρχουν δύο ταινίες που υποστηρίζουν τον σκοτεινό ρόλο της Λέσχης. Πρόκειται για τις Endgame και The Obama Deception, του Alex Jones. Η δεύτερη μάλιστα καταρρίπτει το μύθο ότι ο πρόεδρος Ομπάμα ήταν ένας δημοφιλής άνθρωπος του λαού, που θα έφερνε την αλλαγή. Σύμφωνα με την ταινία, ο αμερικανός πρόεδρος είχε επιλεγεί από την ίδια τη Χίλαρυ Κλίντον, στη διάρκεια συνάντησης της Bilderberg το 2008.

Παγκόσμια διακυβέρνηση ή όχι; Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του. Τα λόγια πάντως του δημοσιογράφου του BBC, Jonathan Duffy, νομίζω πως συνοψίζουν μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια:

«Οι μεγάλες Οργανώσεις κατά το παρελθόν θεωρούσαν δεδομένη την καλοπιστία μας. Τώρα πλέον είναι ένοχες μέχρι της αποδείξεως του εναντίου».

tideon.org

Χριστιάννα Λούπα

ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ...ΧΑΡΙΖΟΥΝ

συνέχεια από την 1η σελίδα

6. Έχουμε βιομηχανίες αμαξωμάτων που κατασκευάζουν καταπληκτικά βαρέα φορτηγά, λεωφορεία, τρόλεϊ, βαγόνια τραίνων, επικαθήμενα, μπετονιέρες, βυτία κλπ.

7. Διαθέτουμε 2.400 υπερδεξαμενόπλοια και μεγάλα φορτηγά και είμαστε έτσι 1οι στον κόσμο στην εμπορική ναυτιλία, ενώ άλλα 1.500 τεράστια τάνκερ και φορτηγά έχουν οι Κύπριοι πλοιοκτήτες και είναι 5οι στον κόσμο.

8. Είμαστε 2οι παγκοσμίως στο πρόβειο γάλα, 3οι στις ελιές, 3οι παγκοσμίως στον κρόκο, στα ακτινίδια, στα ροδακινα.

9. Είμαστε 1οι στον κόσμο σε **νικέλιο**, 1οι σε **λευκόλιθο**, 1οι στον κόσμο σε **υδρομαγνησίτη**, 1οι στον κόσμο σε **περλίτη**, (1.600.000 τόννοι), 2οι παγκοσμίως σε **μπετονίτη** (1.500.000 τόννοι), 1οι στην ΕΕ σε **βωξίτη** (2.174.000 τόννοι), 1οι και σε **χρωμίτη**, 1οι και σε **ψευδάργυρο**, 1οι και σε **αλουμίνια**, μοναδική χώρα παραγωγής **χουντίτη**, 2η χώρα παραγωγής της **κίσσηρης**, έχουμε ένα απο τα μεγαλύτερα κοιτάσματα ουρανίου ΔΙΕΘΝΩΣ, ειμαστε η 2η χώρα μετά τις ΗΠΑ στην εξόρυξη **σμηκιτών**, το **μαγνήσιο** που εξάγουμε καλύπτει το 46% της συνολικής παραγωγής της Δυτ. Ευρώπης, έχουμε **μεθάνιο**, **όσμιο**, **κόκκινο υδράργυρο**, **ρουτίλιο**, **λουντέτσιο**, **λανθάνιο**, **ζεόλιθο** κ.α.

10. Έχουμε την 2η καλύτερη Πολεμική Αεροπορία στο ΝΑΤΟ (μετά τις ΗΠΑ, ενώ οι Τούρκοι είναι προτελευταίοι), ενώ έχουμε και το 2ο καλύτερο Πολεμικό Ναυτικό στο ΝΑΤΟ, με την Τουρκία να είναι ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ!

11. Έχουμε νοτίως της Κρήτης 175 δισεκατομμύρια βαρέλια πετρέλαιο, το 3ο μεγαλύτερο κοίτασμα παγκοσμίως. Εν τω μεταξύ ο χρυσός που υπάρχει στην Θράκη μας αξίζει 38 δις ευρώ. Έχουμε εκεί, στην Μακεδονία και την Θράκη, τα 3 μεγαλύτερα κοιτάσματα χρυσού της Ευρώπης. Η αξία του πετρελαίου και του αερίου μας είναι ανυπολόγιστης αξίας (σε δισεκατομμύρια) όπως αναφέρει το Γεωλογικό Ινστιτούτο των ΗΠΑ, το ΥΣΓΣ.

Αυτή τη χώρα πάνε να ξεπουλήσουν για 340 δις;

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΑΞΙΩΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

Κατά τον «Χρυσούν την γλώτταν χρυσούν και την καρδίαν», Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, το αξίωμα του διδασκάλου, όπως και του κληρικού, «είναι μέγα και θαυμαστόν». Ο διδάσκαλος «είναι άρχοντας πνευματικός». Η θέση του είναι περίβλεπτη «γι΄ αυτό ακόμη και αν ελάχιστα παρεκτραπεί τα μικρά του σφάλματα φαίνονται στους άλλους μεγάλα».

Ιδιαίτερα ο διδάσκαλος που διδάσκει πνευματικές αλήθειες είναι περισσότερο συμπαθής από τον φυσικό μας πατέρα. Ο καλός δάσκαλος εμπνέει, προσελκύει και πείθει. Αν οι πατέρες μας, μας χαρίζουν «το ζην», οι διδάσκαλοι, μας μεταγγίζουν «το καλώς ζην», δηλαδή την ενάρετη ζωή. Γι΄ αυτό πρέπει να τους αγαπούμε, να τους αναζητούμε, να τους σεβόμαστε και να υπερασπιζόμαστε το αξίωμά τους.

Το διδασκαλικό αξίωμα δεν είναι εξουσία, ούτε τιμή, αλλά βαρύτατη ευθύνη, διότι είναι «διαφορετικό να σφάλλει ο μαθητής και διαφορετικό να σφάλλει ο δάσκαλος».

Ο δάσκαλος «δεν μπορεί ούτε την απειρία να επικαλεσθεί, ούτε να προφασισθεί άγνοια, ούτε να προβάλει ως δικαιολογία την ανάγκη και την βία. Γι΄ αυτό ανέβηκε στον διδασκαλικό θρόνο, για να σαλπίζει στους άλλους την αλήθεια και την γνώση».

Έτσι, ο διδάσκαλος δεν πρέπει επ΄ ουδενί να επιδεικνύει αλαζονεία και έπαρση.

Μόνη φροντίδα του διδασκάλου είναι η προκοπή των μαθητών του. Έργο του είναι να σώζει τον μαθητή που χάνεται. Το έργο του είναι θεραπευτικό και γι΄ αυτό ο διδάσκαλος επέχει θέση ιατρού και όπως ο ιατρός έτσι και ο διδάσκαλος δεν φιλονικά, ούτε χτυπάει, αλλά διορθώνει και θεραπεύει με τις νουθεσίες του τον μαθητή, ενώ ποτέ δεν εγκαταλείπει το έργο του, έως ότου δει ότι ο λόγος που έσπειρε έπιασε τόπο.

Το έργο του είναι δύσκολο και επίπονο, γιατί πρέπει «να ξενυχτάει, να συμβουλεύει, να διδάσκει, να αντιμετωπίζει σχόλια, επικρίσεις, κατηγορίες, παρεξηγήσεις και φθόνους πολλών ανθρώπων. Ο διδάσκαλος ιδιαίτερα υποφέρει, πληγώνεται και δοκιμάζει «αθεράπευτο πόνο», όταν δεν εισακούεται από τους μαθητές του ή όταν αυτοί παραστρατούν και διαφθείρονται. Αντίθετα υπομένει εύκολα τον μεγάλο κόπο της διδασκαλίας, όταν βλέπει ότι οι συμβουλές του ωφελούν τους μαθητές του.

Ο διδάσκαλος πρέπει να αναλαμβάνει χωρίς δυσαρέσκεια κάθε έργο, που συντελεί στο καλό των μαθητών. Το έργο του είναι αυτοθυσιαστικό. Πολλές φορές είναι βαρύς καθημερινός σταυρός, που εν τούτοις πρέπει να σηκώνει πρόθυμα. Δεν θα πρέπει να δίνει μεγάλη σημασία στους επαίνους, ούτε να τους επιζητεί, αλλά να κάνει τα πάντα προς όφελος των μαθητών του. Η δε καλύτερη σύσταση για το έργο του είναι η αρετή και η προκοπή των μαθητών του, οι οποίοι είναι και οι μάρτυρες των κατορθωμάτων του. Εξάλλου, τον ενάρετο δάσκαλο τίποτε πλέον δεν μπορεί να τον θίξει και να τον απειλήσει από την στιγμή που οι μαθητές του προοδεύουν. Το έργο του διδασκάλου θεωρείται επιτυχημένο, όταν οι μαθητές του έχουν καλλιεργήσει τόσο το εσωτερικό τους φρόνημα, ώστε να εφαρμόζουν τις εντολές του, όχι μόνον όταν είναι παρών, αλλά και όταν απουσιάζει.

Ειδικότερα, ο Ιερός Χρυσόστομος αναφερόμενος στις αρετές που θα πρέπει να διακρίνουν τον διδάσκαλο, υπογραμμίζει με έμφαση ότι ο δάσκαλος, όπως και κάθε άρχοντας, «δεν πρέπει να υπερέχει στις τιμές, αλλά στις αρετές». Γι? αυτό η ζωή του θα πρέπει να είναι ενάρετη και αδιάβλητη, επειδή κανείς δεν μπορεί να καθοδηγήσει άλλους, όταν ο ίδιος δεν είναι σε θέση να ρυθμίζει τον ψυχικό του κόσμο και να υποτάσσει τα πάθη του.

Η πρώτη βασική αρετή του αληθινού διδασκάλου είναι η αγάπη και η φιλοστοργία.

Ένας δάσκαλος που έχει μέσα του αγάπη πιστεύει ότι αποτελεί ένα σώμα με τους μαθητές του και χαίρεται με την χαρά τους και λυπάται με την λύπη τους. Φροντίζει με στοργή για τα προβλήματά τους και τους προστατεύει από κάθε αδικία και κίνδυνο. Ακόμη και στον προσωπικό τους πόνο δεν τους λησμονεί και δεν παύει να τους ενθαρρύνει. Ο καλός δάσκαλος είναι άνθρωπος αυταπαρνήσεως και θυσίας. Παραβλέπει τα δικά του συμφέροντα και φροντίζει για τα προβλήματα των μαθητών του.

Ο άξιος διδάσκαλος, κατά τον Ιερό Χρυσόστομο, θα πρέπει να είναι απαλλαγμένος από την έπαρση και την αλαζονεία και από το προστακτικό και εξουσιαστικό ύφος. Θα πρέπει να είναι ταπεινός και να αποφεύγει κάθε περιαυτολογία, συναισθανόμενος και αναγνωρίζοντας τις δικές του ατέλειες και αδυναμίες. Τότε η ταπείνωσή του είναι καρπός της αυτογνωσίας του. Κάτω δε από την μέγιστη αρετή της αγάπης θα πρέπει να υπάρχουν και άλλα ενάρετα προσόντα. Ο άξιος διδάσκαλος θα πρέπει να είναι ήπιος, ήρεμος, πράος. Να μην ερεθίζεται όταν τον κατηγορούν. Ο καλός δάσκαλος είναι ολιγόλογος, αλλά τα λόγια του έχουν βαρύτητα. Είναι αξιόπιστος, έμπειρος, συνετός, τολμηρός και θαρραλέος. Υπομένει και επιμένει να συμβουλεύει, να προτρέπει καθημερινά, να διδάσκει, να παρακινεί στο καλό έως ότου καρποφορήσει η διδασκαλία του. Δεν απογοητεύεται και δε βοηθά τους μαθητές τους «μόνον με τον λόγο του, αλλά και με τις προσευχές του».

Ο Ιερός Χρυσόστομος δίδει ιδιαίτερη σημασία στο παράδειγμα του διδασκάλου προς τους μαθητές του. Χαρακτηρίζει τον διδάσκαλο ως «αρχέτυπο» (πρότυπο) για τους μαθητές του, όταν «ο βίος του λάμπει και ο λόγος του είναι σύμφωνος με αυτόν».

Η αυτοαγωγή και το παράδειγμα του δασκάλου ως έκφραση του ενάρετου βίου του ακτινοβολεί στα μάτια και στις ψυχές των μαθητών του. Ο Ιερός Χρυσόστομος γράφει χαρακτηριστικά: «το αναμμένο και φωτεινό λυχνάρι μπορεί να ανάψει άπειρα λυχνάρια». Έτσι και ο άξιος διδάσκαλος ως φωτεινή λύχνος φωτίζει και δημιουργεί «άπειρους μαθητές κα δασκάλους που τον έχουν ως πρότυπο».

Ο δάσκαλος διδάσκει και με την ομιλία του και με την σιωπή του και με το βάδισμά του και με το βλέμμα του και με την εμφάνισή του. Ο ενάρετος δάσκαλος «κι αν ακόμη κλείσει το στόμα του, θα ηχήσει δυνατότερα από την σάλπιγγα και στους παρόντες και σε εκείνους που βρίσκονται μακράν», όπως ακριβώς και ο ουρανός χωρίς να έχει στόμα, με την ωραιότητά του διηγείται την δόξα του Θεού».

Ιδού η προτροπή του Ιερού Χρυσοστόμου προς τους κάθε βαθμίδος εκπαιδευτικούς:

«Το πρότυπο του βίου να είστε εσείς. Να προβάλλετε ως εικόνα, ως νόμος ζωντανός, ως κανόνας και μέτρο υποδειγματικής ζωής». Κατά τον Άγιο Ιεράρχη το αιώνιο πρότυπο και παράδειγμα μας το άφησε ο Μέγας Παιδαγωγός και Διδάσκαλος όλων των αιώνων, ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος και εκάλεσε τους δασκάλους όλων των εποχών να ακολουθήσουν τα ίχνη του.

Ας δούμε στο σημείο αυτό πώς αντιμετωπίζει ο Ιερός Χρυσόστομος τους κακούς και ανάξιους δασκάλους. Γράφει χαρακτηριστικά τα παρακάτω συγκλονιστικά: «Ανάμεσα στις λέξεις «κακός» και «δάσκαλος» υπάρχει μια αντίφαση, γιατί θα έπρεπε εξ αρχής να αποκλείεται από τις τάξεις των εκπαιδευτικών, που έχουν το προνόμιο να διακονούν στους ναούς της παιδείας, κάθε άτομο που υπηρετεί την κακία.

Ένας τέτοιος δάσκαλος δεν είναι μόνο ακατάλληλος για το παιδευτικό έργο, αλλά είναι και επικίνδυνος γιατί στα τόσα χρόνια της υπηρεσίας του μπορεί να διαφθείρει τις τρυφερές ψυχές χιλιάδων μαθητών. Η ευθύνη ενός τέτοιου δασκάλου είναι βαρειά γιατί με την πονηρή διαγωγή του διαφθείρει τον μαθητή.

Ο Ιερός Πατέρας δεν διστάζει να τονίσει τις ολέθριες συνέπειες της υπάρξεως κακών δασκάλων: «Διά τούτο ημίν αι πόλεις εισί διεφθαρμέναι, ότι πονηροί της νεότητος εισί διδάσκαλοι». Πώς θα μπορέσεις να σωφρονίσεις το νέο, που συνήθως είναι άσεμνος λόγω της ηλικίας του, όταν συ ο ίδιος με τα άσπρα μαλλιά παρασύρεσαι από άσεμνα και αηδή θεάματα;».

Όταν η κεφαλή δεν είναι υγιής, πώς είναι δυνατόν να παραμένει εύρωστο το υπόλοιπο σώμα;». Σε άλλο σημείο ο Ιερός Χρυσόστομος στιγματίζει την ασυνέπεια μερικών δασκάλων και την αντίφαση που παρατηρεί ότι υφίσταται ανάμεσα στα λόγια και στα έργα τους. Όταν, λέγει, έχουμε αναλάβει να παιδαγωγήσουμε τους άλλους, πρέπει να κοκκινίζουμε και να ντρεπόμαστε, εάν παραλείπουμε αυτά που συνιστούμε στους άλλους να κάνουν. Επιμένει μάλιστα ότι ο δάσκαλος που «είναι αίτιος κακού» θα πρέπει να τιμωρείται αυστηρά και υποδειγματικά. Θεωρεί δε ότι είναι σημείο ηθικής κρίσεως και εκφυλισμού το να είναι οι μαθητές καλύτεροι από τους δασκάλους τους. Το θεωρεί εσχάτη κατάντια.

Ιωάννης Σιδηράς

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ!

Με την έναρξη τον Σεπτέμβριο του νέου σχολικού έτους 2011-2012 στην Αλβανία, τα Ελληνόπουλα, όχι μόνο στις λεγόμενες «μειονοτικές ζώνες» αλλά και στις περιοχές της Χειμάρας, της Πρεμετής, της Κορυτσάς και σε άλλα μέρη της Αλβανίας που έχουν διασκορπιστεί οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες, θα διδάσκονται σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης, ότι η Ήπειρος από τον Σκούμπη ποταμό ως τον Αμβρακικό Κόλπο και η Δυτική Μακεδονία είναι εδάφη αλβανικά, τα οποία «άρπαξαν» οι Έλληνες σοβινιστές και τα κατέχουν. Όλα τα βιβλία, κυρίως, της ιστορίας και γεωγραφίας βρίθουν από ανθελληνικό μένος, δημιουργώντας μια κατάσταση, η οποία καθόλου δεν βοηθάει τις φιλικές διακρατικές σχέσεις. Με τέτοιες ανθελληνικές θέσεις, με τέτοια παραληρήματα και ιστορικές παραποιήσεις, δεν νομίζουμε ότι η Αλβανία μπορεί να περιμένει την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή οικογένεια.

Από το άλλο μέρος δεν ξέρουμε γιατί το επίσημο ελληνικό κράτος σιωπά, ενώ θα έπρεπε να αντιδράσει και να απαιτήσει την απάλειψη όλων αυτών των απαράδεκτων κειμένων που δηλητηριάζουν τους μαθητές (Αλβανούς και μειονοτικούς Έλληνες) και δημιουργούν στους Αλβανούς κυβερνώντες την εντύπωση αδυναμίας της Ελλάδος. Μια δυναμική παρέμβαση από την ελληνική κυβέρνηση θα συνετίσει τους Αλβανούς και θα τους αναγκάσει σε αναθεώρηση των ανεδαφικών διεκδικήσεων. Και στις μέρες μας οι Ελληνοδάσκαλοι, που διδάσκουν στα μειονοτικά σχολεία ασκούν ιεραποστολικό έργο. Χωρίς βοήθεια, χωρίς τα αναγκαία μέσα και βοηθήματα ισορροπούν μεταξύ του χρέους και των κινδύνων που συνεπάγεται η διδασκαλία διαφορετικών θέσεων από εκείνες του επίσημου κράτους. Η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στα δίσεκτα χοτζικά χρόνια, έστω και στοιχειωδώς, κράτησε ζωντανή την εθνική συνείδηση και απετέλεσε τον συνεκτικό κρίκο, τον «ομφάλιο λώρο» με τη Μητέρα Πατρίδα. Οι δάσκαλοι σήμερα, χωρίς πνευματική στήριξη και ενίσχυση εκ μέρους του ελληνικού κράτους, επωμίζονται τεράστιες ευθύνες επιτελώντας έργο εθνικό. Έχουν ανάγκη οι δάσκαλοι να επανασυνδεθούν με τον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική γλώσσα και ιστορία μας, να αναπτερωθεί το ηθικό τους ώστε να επιδράσουν θετικά και έξω από τις σχολικές αίθουσες, στο ευρύτερο κοινωνικό τους περιβάλλον και να βρουν πειστικούς τρόπους και για την ακατάσχετη ανακοπή της μεταναστευτικής αιμορραγίας και για την επιστροφή όλων εκείνων, που για την ανάγκη της επιβίωσης εγκατέλειψαν τον τόπο τους.

Και κάτι ακόμα για τους Αλβανούς: Εάν πραγματικά επιθυμούν οι Αλβανοί φιλικές και αδελφικές σχέσεις με την Ελλάδα, εάν θέλουν να επικρατήσει μεταξύ των δύο λαών πνεύμα συνεργασίας, θα έπρεπε να είχαν αποκαταστήσει την ιστορική αλήθεια στα σχολικά βοηθήματα, σταματώντας την διαστρέβλωση και παραποίηση της ιστορίας.

Για του λόγου το αληθές παραθέτουμε ελάχιστα τμήματα από σχολικά βιβλία ιστορίας και γεωγραφίας, στα οποία σαφώς καταφαίνεται το ανθελληνικό πνεύμα από το οποίο διαπνέονται αλβανικοί σοβινιστικοί κύκλοι και ο αλβανικός μεγαλοϊδεατισμός:

Στην Ιστορία 7 (έκδοση 2003) από την εισαγωγή σχεδόν μέχρι το τέλος αγνοείται ως χώρα και ως πολιτιστική κοιτίδα των Βαλκανίων η Ελλάδα και όταν αναφέρεται, αναφέρεται απαξιωτικά. Όταν οι συγγραφείς του βιβλίου ασχολούνται με τον εμφύλιο πόλεμο στην Ελλάδα (1946-1949) γράφουν σχετικά για τους Τσάμηδες της Θεσπρωτίας (σ. 130):

«Μετά τη λήξη του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και στη συνέχεια οι Αλβανοί που ζούσαν στις δικές τους εστίες και που άδικα είχαν συμπεριληφθεί στο ελληνικό κράτος, ειδικά οι Τσάμηδες εκδιώχθηκαν. Αντιμέτωποι με την άγρια βία αυτοί υποχρεώθηκαν να φεύγουν μαζικά από τους τόπους κατοικίας τους. Δεκάδες χιλιάδες ήλθαν στην Αλβανία. Το κομμουνιστικό καθεστώς του Ενβέρ Χότζα δεν ύψωσε τη φωνή του στο διεθνή στίβο για να υπερασπιστεί τους Τσάμηδες από τον ελληνικό διωγμό και ούτε έδειξε ενδιαφέρον για τη συστηματοποίηση των μεταναστών Τσάμηδων στην Αλβανία».

Στη σελ. 133-134 μιλούν για εθνικές σφαγές εκ μέρους των Γιουγκοσλάβων και Ελλήνων. Οι Αλβανοί, γράφουν, μοιράστηκαν σε τέσσερα μέρη της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας: Στο Κοσσυφοπέδιο, στα Σκόπια, τη Σερβία και το Μαυροβούνιο. «Και ο αλβανικός πληθυσμός της Τσαμουριάς στην Ελλάδα βρέθηκε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση. Μολονότι οι εκεί Αλβανοί αγωνίστηκαν στο πλευρό του ελληνικού λαού, μετά τον Πόλεμο, οι ελληνικές σοβινιστικές συμμορίες τρομοκράτησαν τον τσάμικο πληθυσμό. Η τρομοκρατία φάνηκε στην απαγωγή των αντρών, στη συγκέντρωση πολλών οικογενειών Τσάμηδων σε ακατάλληλους χώρους ξυλοκοπώντας τους και τρομοκρατώντας τους. Εκτός από την τρομοκρατία, από τον τσάμικο πληθυσμό αρπάχτηκαν οι περιουσίες και εκδιώχτηκαν από τα εδάφη τους, πέρα από τα αλβανικά σύνορα... Όλα αυτά έγιναν με σκοπό τον προσεταιρισμό των εδαφών που κατοικούνταν από τους Αλβανούς από την αρχαιότητα. Μάλιστα οι στόχοι των Ελλήνων σοβινιστών έφτασαν μέχρι την κατάληψη της Κορυτσάς και του Αργυροκάστρου».

Στην Ιστορία 5 (έκδοση 2003) διαβάζουμε για τις ιλλυρικές φυλές, για τα ιλλυρικά Βασίλεια και για τον ιλλυρικό πολιτισμό, τις τέχνες και τους τρόπους διαβίωσης. Διαβάζουμε για την ιλλυρική γλώσσα:

«Οι Ιλλυριοί είναι λαός με πολύ ανεπτυγμένο πολιτισμό. Αυτοί διακρίνονται στα Βαλκάνια για τη γλώσσα, τον τρόπο διαβίωσης και τις ιδιαίτερες παραδόσεις τους. Οι Ιλλυριοί δεν άφησαν γραφτή τη γλώσσα τους. Από την ιλλυρική γλώσσα έχουν διατηρηθεί περίπου 1.000 λέξεις... Είναι γνωστές λέξεις, όμως δεν είναι γνωστή η γραμματική της ιλλυρικής γλώσσας».

Νομίζουμε ότι τα όσα γράφονται δεν επιδέχονται ούτε την ελάχιστη κριτική. Αφού δεν υπήρχε γραπτή γλώσσα, τι είδους πολιτισμός αναπτύχθηκε; Γνωστές λέξεις χωρίς γραμματική. Χωρίς να υπάρχουν γραπτά τεκμήρια που στηρίζονται οι Αλβανοί συγγραφείς των βιβλίων για να γράφουν όσα γράφουν;

\Στο ίδιο σχολικό βοήθημα (σ. 112)

συνέχεια στη σελ. 11

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΚΙΖΟΝΤΩΝ

Σήμερα, όπως είχαμε προαναγγείλει, θα μεταφέρουμε στην εφημερίδα την 3η ομιλία του Μ. Βασιλείου σε μέρος του 14ου Ψαλμού κατά των τοκιζόνων. Ιδιαίτερα, θα δούμε τα εξής σημεία της ομιλίας: 1) Δεν πρέπει να δανείζουμε με τόκο, 2) Ο τόκος είναι υπερβολική απανθρωπία, 3) Η περιγραφή της απάτης του τοκογλύφου, 4) Εκείνος που δεν μπορεί να εξοφλήσει τους τόκους, εκουσίως γίνεται δούλος για όλη του τη ζωή. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και με τα δανειζόμενα κράτη προσθέτουμε εμείς μια που ζούμε ως χώρα έντονα το πρόβλημα του δανεισμού μας από τους "εταίρους" μας ευρωπαίους!, 5) Συμπεριφορά των τοκογλύφων απέναντι στους πτωχούς, 6) Η ζωή του δανειολήπτη είναι αγωνιώδης, 7) Το δάνειο είναι η αρχή του ψεύδους και των συναφών κακών.

Ας αφήσουμε όμως τον άγιο Πατέρα της Εκκλησίας να μας αναλύσει τα πιο πάνω (1-7) σημεία της ομιλίας του, σε μετάφραση του αγαπητού αδ. Δημητρίου Αθανασοπούλου, θεολόγου από το έργο του "Δύο ομιλίες κατά των τοκιζόντων" του Μ. Βασιλείου –Γρηγορίου Νύσσης "Εκδόσεις Νεκτ. Παναγόπουλος".

Θα μας επιτραπεί εδώ μια σκέψη: Η προσπάθεια, από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας (Εθνικής) και Θρησκευμάτων, για την κατάργηση του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία γίνεται για το καλό ή, λόγω της επικινδυνότητάς του, για τη "ΝΕΑ ΤΑΞΗ" παραδίδεται στον αχαλίνωτο οδοστρωτήρα της παγκοσμιοποίησης; Εμείς, πιστεύουμε το δεύτερο. Δεν καταρρέει το σύστημα όταν δογματίζει, όταν θέλει, σώνει και καλά να "βάζει" το χρήμα να γεννάει – τίκτει... τόκο; Να γιατί, το διεθνές κατεστημένο θέλει, με τα "προοδευτικά" και "σοσιαλιστικά" κινήματα, να χτυπήσει την Πίστη στο Χριστό, που εκφράζεται με την Ορθοδοξία ως δόγμα και την Ορθοπραξία ως πράξη – βίωμα (προσωπικό και κοινωνικό). Είναι κρίμα – αμαρτία για τους χριστιανούς (ορθοδόξους) να... κρύβουν το ΦΩΣ υπό τον μόδιον!

Ομιλία 3η. Μ. Βασιλείου

Ομιλία εις μέρος του 14ου ψαλμού και κατά των τοκιζόντων

1. Υπογραμμίζοντας με τον λόγο του ο προφήτης τον τέλειο άνθρωπο, εκείνον που πρόκειται να βαδίσει την σταθερή ζωή, απαρίθμησε μεταξύ των κατορθωμάτων και το· *«Να μη δανείζει τα χρήματά του με τόκο».* Σε πολλά μέρη της Αγίας Γραφής έχει κατηγορηθεί ως αμαρτία αυτό. Και ο Ιεζεκιήλ μεταξύ των μεγάλων κακών τοποθετεί το να λαμβάνει κανείς τόκο και πλεόνασμα (Ιεζ. 18, 8)· και ο νόμος κατηγορηματικώς απαγορεύει: *«Δεν θα δανείσεις με τόκο τον αδελφό σου και τον πλησίον σου»* (Δευτ. 23, 20). Και πάλιν λέγει: *«Δόλος με δόλο, και τόκος με τόκο»* (Ιερ. 9, 6). Και για την πόλη που είναι πλουσία σε πλήθος αμαρτιών τί λέγει ο ψαλμός; *«Δεν έλειψε από τις πλατείες αυτής τόκος και δόλος»* (Ψαλμ. 54, 12). Και τώρα χαρακτηριστικό της τελειοποιήσεως του ανθρώπου εθεώρησε αυτό το ίδιο ο προφήτης λέγοντας: *«Τα χρήματά του δεν τα εδάνεισε με τόκο».* Διότι πράγματι είναι υπερβολική απανθρωπία ο μεν ένας να στερείται και των αναγκαίων και να ζητεί δάνειο για να παρηγορηθεί στην ζωή, ο δε άλλος να μην αρκείται στο κεφάλαιο, αλλά να επινοεί από τις συμφορές του πτωχού νέα κέρδη για τον εαυτό του και να συγκεντρώνει πλούτο. Και ο μεν Κύριος λοιπόν σαφέστατα μας διατάσσει λέγοντας: *«Και να μη περιφρονήσεις αυτόν που θέλει να δανεισθεί από σένα χωρίς τόκο»* (Ματθ. 5, 42). Ο φιλάργυρος όμως βλέποντας κάποιον άνδρα να λυγίζει από την ανάγκη, να τον ικετεύει μπροστά στα πόδια του – ώστε τι ταπεινό να μη κάνει εμπρός του; Τι να μη λέγει με τις παρακλήσεις του; - ακόμη δεν τον ελεεί. Έστω και αν κάνει πράξεις αναξιοπρεπείς, δεν υπολογίζει την φύση, δεν υποχωρεί στις ικεσίες, αλλά στέκεται άκαμπτος και αμείλικτος δεν υποχωρεί στις δεήσεις, δεν λυγίζει στα δάκρυα, επιμένει στην άρνηση, και ορκίζεται και καταράται τον εαυτόν του, διότι πράγματι ευρίσκεται σε παντελή έλλειψη χρημάτων, και ερευνά και αυτός μήπως εύρει κάποιον από τους δανειστές, και βεβαιώνει με τους όρκους το ψεύδος του, αποκτώντας σαν κακό παρεμπόρευμα της κακίας την επιορκία. Και όταν εκείνος που ζητεί το δάνειο υπενθυμίσει τους τόκους, και ομιλήσει για υποθήκες, τότε, αφού κατεβάσει τα φρύδια του και χαμογελάσει, ίσως να θυμηθεί κάποια πατρική φιλία, και τον αποκαλεί γνώριμο και φίλο, και λέγει: *«Θα δούμε εάν έχω κάπου φυλαγμένα χρήματα. Υπάρχει όμως κάποια παρακαταθήκη ενός φίλου μου ανδρός, που μου την παρέδωσε για να την τοκίσω.*

Αλλ' εκείνος δεν ώρισε βαρείς τόκους γι' αυτό. Εγώ θα τους ελαττώσω κατά τι, και θα σου τα δώσω με χαμηλότερο τόκο». Τέτοια πλάθοντας, και με τέτοια λόγια θωπεύοντας και δελεάζοντας τον ταλαίπωρο, με γραμμάτια προσδένοντάς τον, και μαζί με την φτώχεια που τον κατατυραννεί ακόμη, και αφού αφαιρέσει επί πλέον και την ελευθερία του ανδρός, φεύγει. Διότι εκείνος που έκαμε τον εαυτόν του υπεύθυνο σε τόκους των οποίων την πληρωμή δεν μπορεί να εξοφλήσει, έγινε δούλος με την θέλησή του σε όλη του την ζωή. Χρήματα, πες μου, και κέρδη επιζητείς από τον πτωχό; Και εάν πλουσιότερο μπορούσε να σε αναδείξει, τί εζητούσε στις θύρες τις δικές σου; Αν και ήλθε για συμμαχία, σε ευρήκε εχθρό. Αναζητώντας φάρμακα, συνάντησε δηλητήρια. Ενώ έπρεπε να παρηγορήσεις την πτώχεια του ανθρώπου, συ πολλαπλασιάζεις την φτώχεια του ζητώντας να καρποφορήσει η έρημος. Όπως ακριβώς εάν κάποιος ιατρός που επήγαινε σε ασθενείς, αντί να επαναφέρει την υγεία τους, και την ελαχίστη δύναμη που τους απέμεινε αφαιρούσε, έτσι και συ τις συμφορές των πτωχών ανθρώπων τις κάνεις αφορμή κερδών. Και όπως οι γεωργοί εύχονται βροχές για να πολλαπλασιασθούν οι καρποί, έτσι και συ τις φτώχειες και τις στερήσεις των ανθρώπων επιζητείς, για να ενεργοποιηθούν τα χρήματά σου. Αγνοείς ότι μεγαλυτέρα προσθήκη κάνεις στις αμαρτίες, από την αύξηση που επινοείς στον πλούτο σου με τους τόκους; Και εκείνος που ζητεί το δάνειο, ευρισκόμενος εν μέσω αμηχανίας, όταν μεν βλέπει την πενία, απογοητεύεται για την πληρωμή, όταν δε σκεφθεί την παρούσα ανάγκη, κατατολμά το δάνειο. Έπειτα, ο μεν ένας ενικήθη διότι υπέκυψε στην ανάγκη· ο δε άλλος αναχωρεί αφού εξασφάλισε τον εαυτόν του με γραμμάτια και εγγυήσεις.

2. Αφού δε έλαβε τα χρήματα, την μεν πρώτη ημέρα είναι λαμπρός και περιχαρής, με ξένη λαμπρότητα επιχρισμένος, φανερώνοντας την αλλαγή της ζωής του. Δηλαδή το τραπέζι είναι γεμάτο, το ένδυμα πολυτελέστερο· δούλοι με αλλαγμένη την εμφάνιση προς το λαμπρότερο, κόλακες, συμποσιαστές, αμέτρητοι των σπιτιών κηφήνες. Καθώς δε τα μεν χρήματα φεύγουν σιγά σιγά, ο δε χρόνος προχωρώντας αυξάνει στον εαυτόν του τους τόκους, τότε δεν του φέρουν ανάπαυση οι νύκτες, δεν είναι λαμπρή η ημέρα, δεν είναι ο ήλιος ευχάριστος, αλλά δυσχεραίνει την ζωή· μισεί τις ημέρες, διότι τον αναγκάζουν προς την προθεσμία· φοβάται τους μήνες, διότι είναι πατέρες των τόκων. Και, αν κοιμάται, βλέπει στον ύπνο του τον δανειστή να στέκεται επάνω στο κεφάλι του σαν κακό όνειρο· αν είναι ξύπνιος, έννοια σ' αυτόν και φροντίδα είναι ο τόκος. *«Όταν ο δανειστής»,* λέγει, *«και ο χρεοφειλέτης συναντήθηκαν μεταξύ τους, επίσκεψη και των δύο κάνει ο Κύριος»* (Παροιμ. 29, 13). Ο μεν όπως ο σκύλος τρέχει στο θήραμα· ο δε όπως σαν έτοιμο θήραμα φοβείται την συνάντηση. Διότι η φτώχεια του αφαιρεί το θάρρος. Η απόφαση και των δύο είναι στα δάκτυλα· ο μεν ένας χαίρεται για την αύξηση των τόκων, ο δε άλλος στενάζει για την προσθήκη των συμφορών.

«Πίνε ύδατα από τα δικά σου αγγεία» (Παροιμ. 5, 15)· δηλαδή, τις δικές σου αφορμές να εξετάζεις, να μη βαδίζεις σε ξένες πηγές, αλλά από τα δικά σου λιβάδια να μαζεύεις για τον εαυτόν σου τις παρηγοριές της ζωής. Έχεις χαλκώματα, ένδυμα, ζώο, σκεύη διάφορα; Αυτά να αποδώσεις. Όλα να προτιμήσεις να τα χάσεις εκτός από την ελευθερία. *«Αλλά ντρέπομαι αυτά να τα βγάλω στην δημοπρασία»,* λέγει. Γιατί λοιπόν; Διότι ύστερα από λίγο άλλος θα μεταφέρει αυτά, και θα σου τα ξεγράψει, και εμπρός στα μάτια σου θα τα διαθέσει σε φθηνή τιμή; Μη βαδίζεις σε ξένες θύρες. *«Διότι πράγματι είναι στενό το ξένο πηγάδι»* (Παροιμ. 23, 27). Είναι καλύτερα να παρηγορεί κανείς την ανάγκη του λίγο-λίγο με διάφορες επινοήσεις, παρά αφού υψωθεί με μιας με τα ξένα, ύστερα να απογυμνωθεί από όλα τα υπάρχοντά του. Εάν μεν λοιπόν έχεις για να τα αποδώσεις, γιατί δεν τερματίζεις την παρούσα ανάγκη με αυτά που έχεις; Εάν δε δεν μπορείς να εξοφλήσεις το χρέος σου, θεραπεύεις το κακό με το κακό. Να μη δεχθείς να σε πολιορκήσει ο δανειστής. Να μην ανεχτείς να σε αναζητούν και να σε ανιχνεύουν σαν κάποιο άλλο θήραμα. Αρχή ψεύδους είναι το δάνειο· είναι αφορμή αχαριστίας, αγνωμοσύνης, επιορκίας. Άλλα τα λόγια του δανειζομένου και άλλα του δανειστή. *«Είθε να μη σε συναντούσα τότε· θα εύρισκα πλέον τον τρόπο για να απαλλαγώ από την ανάγκη. Και χωρίς να θέλω μου έβαλες τα χρήματα στο χέρι; Ο χρυσός σου ήταν νοθευμένος με χαλκό, και το νόμισμά σου κίβδηλο».* Είτε λοιπόν φίλος είναι ο δανειστής, μη ζημιώσεις την φιλία του· είτε είναι εχθρός, μη γίνεις υποχείριος του εχθρού. Αφού καυχηθείς λίγο με τα ξένα, ύστερα θα χάσεις και τα πατρικά. Πτωχός είσαι τώρα, αλλά ελεύθερος. Με το να δανεισθείς δε, ούτε θα πλουτίσεις, και η ελευθερία σου θα αφαιρεθεί. Δούλος του δανειστού είναι αυτός που εδανείσθηκε, και δούλος μισθωτός που φέρει την υπηρεσία του σε πέρας κατ' ανάγκην. **Τα σκυλιά όταν λαμβάνουν την τροφή εξημερώνονται· ο δε δανειστής λαμβάνοντας τα δανεικά ερεθίζεται περισσότερο**. Διότι δεν σταματά να γαυγίζει ζητεί ακόμη περισσότερο. Εάν ορκίζεσαι, δεν πιστεύει· εξετάζει βαθύτερα, περιεργάζεται τις συναλλαγές σου. Εάν βγεις από το δωμάτιο, σε τραβά προς τον εαυτόν του και σε παρασύρει μαζί του. Εάν κρύψεις τον εαυτόν σου μέσα, στέκεται έξω από την οικία σου, και σου κτυπά την θύρα. Εμπρός στην σύζυγο σου σε κατεντροπιάζει, στους φίλους σε υβρίζει, στις αγορές σε πιέζει· κακό συνάντημα στην εορτή. Σου κάνει τον βίο αβίωτο. *«Αλλά είναι μεγάλη»,* λέγει, *«η ανάγκη, και δεν υπάρχει κανένας άλλος πόρος χρημάτων».* Ποιό είναι το όφελος, αν ξεπεράσεις την σημερινή ημέρα; Διότι **πάλιν θα έλθει η φτώχεια σαν καλός δρομέας** (Παροιμ. 24, 34), **και η ίδια ανάγκη θα παρουσιασθεί με προσθήκη.**

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθ. ΤΕΙ – Οικονομολόγος
Δικηγόρος

ΤΕΛΟΣ η εθνική κυριαρχία!!!

συνέχεια από την 1η σελίδα

τος, καταλύεται όμως η κυριαρχία της, όπως το δήλωσε ο Ζαν Κλοντ Γιούνκερ στο περιοδικό "FOCUS" «οι Έλληνες πρέπει να αποδεχθούν δραστική μείωση της εθνικής κυριαρχίας τους», προσθέτοντας αμέσως μετά: «Δεν πρέπει να προσβάλλουμε τους Έλληνες. Αλλά κάποιος πρέπει να τους βοηθήσει. Έχουν δηλώσει ότι, είναι έτοιμοι να δεχθούν τους εμπειρογνώμονες από την Ευρωζώνη – τους "μπάστακες" κατά τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Κώστα Σκανδαλίδη – για να τους βοηθήσουν να αντιμετωπίσουν τις οικονομικές μεταρρυθμίσεις».

Να τι προβλέπει ο νόμος 3986!

Άρθ. 1.1.- «Συνιστάται ανώνυμος εταιρεία με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.» (ταμείο). Το Ταμείο έχει αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων των δημοσίων επιχειρήσεων... Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις».

Άρθ. 1.2.- «Το προϊόν αξιοποίησης χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους της χώρας, σύμφωνα με τα ορίζοντα στην παράγραφο 17 του επόμενου άρθρου».

Άρθ. 1.6.- «Η διάρκεια του Ταμείου είναι έξ (6) έτη από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η διάρκεια αυτή μπορεί να παρατείνεται, εφόσον ο σκοπός του Ταμείου δεν έχει εκπληρωθεί».

Με την παράγραφο αυτή, ξεκινά και επίσημα η διαδικασία εκποίησης του δημόσιου πλούτου χωρίς ημερομηνία λήξης, η οποία θα μπορεί να συνεχίζεται αενάως, έως ότου η Ελλάδα μείνει χωρίς περιουσία και στο τέλος να μην έχει ξεχρεωθεί.

Άρθ. 2.4.- «Στο ταμείο μεταβιβάζονται και περιέρχονται χωρίς αντάλλαγμα: α) κατά πλήρη κυριότητα, κινητές αξίες εταιρειών από αυτές που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015 του άρθρου 6Α του ν.2362/1995 (Α 247),

β) Περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης, κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, άυλα δικαιώματα και δικαιώματα λειτουργίας, συντήρησης και εκμετάλλευσης υποδομών, που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπ...

γ) Κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, ακίνητα που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπ...».

Άρθ. 2.5.- «Οι κινητές αξίες, τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα και τα ακίνητα που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ της προηγούμενης παραγράφου μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο, με απόφαση της Διϋπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (ΔΕΑΑ) που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν.3049/2002 (Α 212).

Με απόφαση της ίδιας Επιτροπής, μπορεί να μεταβιβάζονται και να περιέρχονται στο Ταμείο χωρίς αντάλλαγμα, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, και άλλα περιουσιακά στοιχεία που υπάγονται σε μία από τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων των περιπτώσεων της προηγούμενης παραγράφου. Τα ανωτέρω περιουσιακά στοιχεία περιέρχονται στο Ταμείο, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή και το Δημόσιο απεκδύεται κάθε δικαιώματός του επί αυτών από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Οι συγκεκριμένες παράγραφοι μας αλυσοδένουν διότι: Ο,τιδήποτε υπάρχει σήμερα ως δημόσια περιουσία και ο,τιδήποτε υπάρξει στο μέλλον, συμπεριλαμβανομένων των κοιτασμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου, χρυσού, μπορεί να εκποιηθεί. Όχι να διατεθεί προς συνεκμετάλλευση με εταιρείες εξόρυξης στο πλαίσιο ενός συνεταιρισμού κράτους – ιδιωτών, όπως γίνεται συνήθως παντού.

Εκείνο όμως που πρέπει να μας προβληματίσει είναι το αναφερόμενο στο ίδιο άρθρο, παράγραφος 7, που λέγει: «Το πράγμα ή το δικαίωμα που μεταβιβάσθηκε ή παραχωρήθηκε στο Ταμείο, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, δεν μπορεί να μεταβιβασθεί στο προηγούμενο κύριο ή δικαιούχο, καθ' οιονδήποτε τρόπο...». Δηλαδή, η διάταξη αυτή δεν αφήνει κανένα περιθώριο σε επόμενη κυβέρνηση να επαναδιεκδικήσει στο μέλλον αποκατάσταση από τυχόν ετεροβαρείς ή επιβλαβείς για το ελληνικό κράτος πράξεις, διότι το Ελληνικό Δημόσιο «απεκδύεται κάθε δικαιώματός του».

Επομένως, η Ελλάδα μένει χωρίς πηγή εσόδων, και δίχως κρατικά assets (περιουσιακά στοιχεία) με τα οποία θα μπορούσε να αποπληρώσει το χρέος και παράλληλα να διαθέτει μέρος τους για ανάπτυξη.

Μετά τις δηλώσεις Γιούνκερ έρχεται και ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας Βόλφγκανγκ Σόιμπλε με κυνικό και σαφή τρόπο να δηλώσει: «Ένα κράτος με προβλήματα, που ζητά τη βοήθεια των εταίρων του, θα πρέπει σε αντάλλαγμα να εκχωρήσει ένα μέρος της εθνικής του κυριαρχίας στην Ε.Ε.».

Μήπως είναι τυχαία τα όσα ειπώθηκαν από τον Πρωθυπουργό της χώρας Γ. Παπανδρέου, στα μέσα Μαΐου 2011 στην Ιταλική εφημερίδα Corriere della Sera προϊδεάζοντας τον κόσμο για τις ορέξεις των δανειστών; «***Είναι προσβλητικό – είπε – να ζητείται ένα νησί ή ένα μνημείο ως εγγύηση***» («τα ΝΕΑ», 16/5/2011). Και δεύτερο μετά την συνάντηση των ηγετών της Ευρωζώνης στις 21/7/2011 λέγοντας εκείνο το περίφημο: ***«Τι θέλετε να κάνω; Μήπως να βάλω ενέχυρο τα νησιά ή να πουλήσω την Πελοπόννησο;***» («το ΒΗΜΑ», 31/7/2011).

Τα πρώτα όργανα άρχισαν να παίζουν. Το ΕΣΠΑ (Πρόγραμμα για την ανάπτυξη) και τα δάνεια που θα λάβει η χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα δεν θα βρίσκονται υπό την διαχείριση του Ελληνικού Δημοσίου, αλλά υπό την διαχείριση της «Ειδικής Ομάδας Κρούσης» της Κομισιόν που διόρισε ο Μπαρόζο («ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 31/7/2011) και με επικεφαλής τον Γερμανό Χόρστ Ράιχενμπαχ και ο οποίος αναλαμβάνει καθήκοντα στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Η παράδοση της διακυβέρνησης στους επιτρόπους, επιμελητές, ελεγκτές, τεχνοκράτες ή όπως αλλιώς ονομαστούν είναι μια απόφαση προειλημμένοι· απλώς τώρα ήρθε η ώρα της εφαρμογής. Το αποτέλεσμα είναι ότι, οι ξένοι θα διοικούν και θα επιβάλλουν. Η βουλή καλείται μόνο να επικυρώνει τις αποφάσεις τους.

«Τί νόημα έχει να ψηφίζει νόμους η ελληνική βουλή, οι οποίοι μετά αλλοιώνονται ή προσαρμόζονται στην υπάρχουσα κατάσταση; Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί» (Κριστίν Λαγκάρντ, επικεφαλής του Δ.Ν.Τ.).

«Η Ελλάδα δεσμεύεται να κάνει τα πάντα και οφείλει να κάνει τα πάντα με αυτή την αυστηρή επίβλεψη της Ευρώπης την οποία πάντοτε επιθυμούσαμε...» (Ζαν Κλοντ Τρισέ, πρόεδρος της Ε.Κ.Τ.).

Εθνική κυριαρχία – ΤΕΛΟΣ !!!

Πληρώσαμε χια τόκους στους δανειστές μας 198 δισ. ευρώ!

Σε 328,588 δισ. ευρώ ήταν το 2010 το χρέος της Ελλάδας, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών. Ωστόσο, απ' το υπέρογκο αυτό ποσό, η χώρα μας, όπως προκύπτει απ' τα ίδια στοιχεία, έχει πληρώσει σε τόκους 197,939 δισ. ευρώ!

Δηλαδή έχουμε πληρώσει σε τόκους πάνω απ' το 60% του συνολικού ποσού που οφείλουμε! Αυτό δείχνει ότι οι πιστωτές μας δεν... είναι δα και χαμένοι. Έχουν ήδη εισπράξει πολλά απ' αυτά που τους οφείλουμε. Και έτσι γίνεται ακόμα βαρύτερη η ευθύνη της κυβέρνησης, που μέχρι σήμερα δεν έχει καθόλου διαπραγματευτεί, αλλά δέχεται αδιαμαρτύρητα κάθε εκβιαστικό όρο που βάζει η «τρόικα» και οδηγεί τον λαό σε πτώχευση, ανεργία, πείνα, δυστυχία.

Επίσης αποδεικνύεται ακόμα πιο καθαρά ότι έχουμε μια κυβέρνηση επικίνδυνη, τυχοδιωκτική, μια κυβέρνηση που δεν γνωρίζει τη λέξη «όχι»! Συγκεκριμένα, το χρέος της χώρας απ' το 1975, όπου υπάρχουν τα στοιχεία, από 566 εκατομμύρια ευρώ έχει φτάσει τώρα στα 328.588 δισ. ευρώ.

Και οι τόκοι που έχουμε πληρώσει ανέρχονται, αθροιστικά, σε 197.939 δισ. ευρώ.

Φανταστείτε πού θα φτάσουν και το δημόσιο χρέος και τα τοκοχρεολύσια, καθώς θα προστίθενται με... φόρα τα κατοχικά ποσά απ' το περσινό δάνειο απ' την «τρόικα» και τα αντίστοιχα ποσά απ' το επόμενο δάνειο που έχει συμφωνηθεί!

* Προσωρινά στοιχεία

Πηγές:

1. Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, Βασικά Εθνικολογιστικά Μεγέθη της Ελληνικής Οικονομίας, 1960-1999 (ΕΣΟΛ 95), Αθήνα Ιανουάριος 2001
2. Υπουργείο Οικονομικών, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010
3. ΕΛΣΤΑΤ, Κοινοποιήσεις στοιχείων στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, 2009, 2010 και ανακοινώσεις 2/2011, 3/2011

Αναλυτικά η εξέλιξη του χρέους απ'το 1975 μέχρι σήμερα:

Χρέος – Εξέλιξη επιτοκίων (εκατ. ευρώ)

Ετος	χρέος (εκατ)	τόκος
1975	566	18
1976	701	27
1977	860	29
1978	1.145	43
1979	1.391	65
1980	1.734	86
1981	2.500	148
1982	3.759	146
1983	4.549	246
1984	6.477	399
1985	8.992	595
1986	10.985	819
1987	13.755	1.156
1988	17.981	1.868
1989	22.365	2.193
1990	31.131	3.660
1991	39.698	4.045
1992	49.030	5.869
1993	69.238	7.145
1994	76.957	8.967
1995	86.874	10.150
1996	97.793	10.539
1997	105.180	10.314
1998	111.924	9.823
1999	126.557	9.443
2000	140.971	9.996
2001	151.869	9.497
2002	159.214	8.633
2003	168.025	8.472
2004	183.187	9.176
2005	212.418	8.668
2006	224.945	9.188
2007	239.364	10.002
2008	262.318	11.696
2009	298.706	11.986
2010*	328.588	12.832

(ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΤΟ ΠΑΡΟΝ)

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΦΑΛΙΡΙΣΑΤΕ...

ΟΤΕ... Σύστημα C41

Ένα "πάρτι" μίζας και απευθείας αναθέσεων ξεκίνησε από το 1994 και διήρκεσε μέχρι το 2004 ανάμεσα στο Ελληνικό Δημόσιο και Siemens Ελλάδος, στο πλαίσιο εκσυγχρονισμού του δικτύου στον ΟΤΕ· με νέας τεχνολογίας ψηφιακών παροχών, ως και το γνωστό σύστημα "C41" με τη γνωστή ως "σύμβαση 8002".

Στις 24 Μαρτίου του 1994 αναθέτει η τότε Κυβέρνηση Ανδρ. Παπανδρέου απευθείας την προμήθεια 951.000 ψηφιακών παροχών. Στις 12 Μαρτίου του 1996 η Κυβέρνηση Σημίτη αναθέτει με την σειρά της την προμήθεια άλλων 270.000 ψηφιακών παροχών, και τον Ιανουάριο 1997 εγκρίνουν την προμήθεια ακόμη 335.000 ψηφιακών παροχών.

Επίσης στις 9 Δεκεμβρίου 1997 η Κυβέρνηση συνάπτει προγραμματικές συμφωνίες μεταξύ των άλλων και την προμήθεια 3.000.000 ψηφιακών παροχών συνολικού ύψους 370 δις δρχ.

Υπέγραψε μόνος...

«Η σύμβαση 8002 του 1997 στην ουσία έχει υπογράψει μόνο από τον τότε πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, καθώς ο ίδιος παρέκαμψε τον τότε υπουργό του Χάρη Καστανίδη... Ο Καστανίδης είχε προτείνει την ίδρυση ανεξάρτητης αρχής με έργο την αξιολόγηση των έργων, το "Συμβούλιο Ελέγχου Προμηθειών και Έργων του Δημοσίου", που μπήκε στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 1996. Μετά τη νίκη του ΠΑΣΟΚ, τον Απρίλιο του 1997, και ενώ ο εισηγητής της ιδέας (και αρμόδιος υπουργός Μεταφορών), Χ. Καστανίδης, βρισκόταν εκτός Ελλάδος, έγινε έκτακτη σύγκλιση του Υπουργικού Συμβουλίου, όπου αποφασίστηκε ότι οι υπάρχουσες δικλείδες διαφάνειας του Δημοσίου για τις αναθέσεις είναι αρκετές και η ανεξάρτητη αρχή έμεινε στα χαρτιά.

Τον Αύγουστο του 1997, ο Χ. Καστανίδης παραιτείται αναφέροντας, μεταξύ άλλων, στην επιστολή του προς τον πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη: "Ορισμένοι εκλαμβάνουν την παρουσία μου στο Υπουργείο Μεταφορών ως εμπόδιο στην ελεύθερη άσκηση των παιγνίων τους...! Και τότε την θέση αναλαμβάνει ο Τάσος Μαντέλης ο οποίος κατάφερε να παραμείνει υπουργός τόσα πολλά χρόνια, μέχρι την λήξει της Κυβερνητικής θητείας τον Απρίλιο του 2000". Π. 12-6-11.

Η εφημερίδα τα «Νέα» στις 21/4/09 έγραψαν ότι: «ενδεικτικά από τα μέχρι τώρα στοιχεία προκύπτει ότι μόνο σε ό,τι αφορά τη Σύμβαση 8002, ο ΟΤΕ έχει ζημιωθεί 57.404.918,79 ευρώ».

Η δε εφημερίδα «Αδέσμευτος Τύπος» γράφει στις 20/11/2010! Για το σύστημα ασφαλείας που ακούει στο όνομα «C41» «που ποτέ δεν λειτούργησε αν και πληρώθηκε προκαταβολικά, το ποσό "Μαμούθ" των 255.000.000 εκατ. ευρώ».

ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

Το άρθρο δημοσιεύτηκε στις 26/7/1997 από δημοσιογράφο της εφημερίδας «ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ», ένα χρόνο μετά την κοίμηση του αγίου γέροντα μητροπολίτη Λάρισας κυρού Θεολόγου, και μας άφησε άναυδους, δεδομένου ότι το περιεχόμενό του – καθώς και μερικών άλλων – έρχονταν σε πλήρη αντίθεση με την όλη πολεμική που ασκούσε κατά του μακαριστού Θεολόγου. Ελέγχοντάς τον, ίσως, η συνείδησή του για την εν γένει άδικη στάση του, έγραψε, μεταξύ των άλλων, και το παρόν άρθρο, το οποίο αναδημοσιεύουμε, επί τη συμπληρώσει του 15ου έτους από την ημέρα της εκδημίας του και επί τη ευκαιρία της τέλεσης του μνημοσύνου στην ιερά Κομνήνειο Μονή Στομίου την 31/7/11.

Μετά την εξόδιο ακολουθία σύσσωμος ο λαός του Θεού σηκώνει στα χέρια του το ιερό λείψανο του πατρός Θεόλογου

ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

"Συμπληρώνεται αυτές τις μέρες χρόνος από την εκδημία του μακαριστού μητροπολίτου Λαρίσης κυρού Θεολόγου. Ενός Επισκόπου που το πέρασμά του σημάδεψε τη ζωή αυτής της πόλης και ο οποίος φεύγοντας, πέρυσι τέτοιο καιρό, για το μεγάλο του ταξίδι, άφησε μοναδική κληρονομιά την συγχώρεση και την αγάπη του, τα μοναδικά αγαθά με τα οποία πλούτισε στον επίγειο βίο του και τα οποία απλόχερα σκόρπιζε μέχρι τη τελευταία του ανάσα...

Ακόμη και τον Μακ. Αρχιεπίσκοπο, που στάθηκε απηνής διώκτης του, συγχώρεσε. "Τον συγχωρώ και προσεύχομαι γι' αυτόν...", είπε – συντάσσοντας τη πνευματική διαθήκη του – εκφράζοντας έτσι το μεγαλείο της ψυχής του και προς εκείνους ακόμη που αντί για μάννα τον πότισαν χολή, όσο ζούσε. Σ' αυτούς που συνέχισαν το μικρόψυχο κυνήγι τους και τη σκληροκαρδία τους εις βάρος του, ακόμη και όταν ο Θεολόγος παρέδωσε τη ψυχή του στο Θεό.

Ακόμη κι' όταν έκειτο στο νεκρικό του κρεβάτι, τους ενοχλούσε τόσο πολύ η γαληνεμένη παρουσία του, ώστε αρνήθηκαν να του άρουν το "επιτίμιο της ακοινωνησίας", πηγαίνοντας, όχι κόντρα στο καθαγιασμένο πνεύμα συγχωρητικότητας της Ορθοδοξίας μας μόνο, αλλά και στο απλό, ανόθευτο λαϊκό αίσθημα, που αποζητούσε μια ύστατη γενναιοψυχία από τη πλευρά της διοικούσας Εκκλησίας, για ένα ειρηνικό σφράγισμα του εκκλησιαστικού προβλήματος, την ώρα που ο Θεολόγος τους "άδειαζε τη γωνία", αναχωρώντας για τη γειτονιά των αγγέλων, σαν "συμπολίτης αγίων και οικείος του Θεού".

Αυτός, ο διωχθείς, τους συγχώρεσε κι έφυγε γαληνεμένος, αλλά εκείνοι, οι διώκτες, εκεί στο μισάδελφο πείσμα τους, αντί για ποιμένες αγάπης, σαν δήμιοι λες, συνεχίζουν ακόμη και μέχρι σήμερα το "κυνηγητό" τους, αρνούμενοι - να άρουν και μεταθανατίως το επιτίμιο που του επέβαλαν εν ζωή.

Το θέμα, φυσικά, δεν είναι να εκδοθεί μια διοικητική πράξη από την Ιερά Σύνοδο, που θα λέει "αίρουμε το επιβληθέν επιτίμιο εις τον κοιμηθέντα μητροπολίτην Θεολόγο..." (καθώς μάλιστα αμφισβητείται η ιεροκανονικότητα της επιβολής του), αλλά να γίνει η άρση της λεγομένης ακοινωνησίας" σαν εκδήλωση ειλικρινούς αποδόσεως τιμής και αποκαταστάσεως της μνήμης ενός ιεράρχη που αδικήθηκε κατάφωρα, από πείσματα και εμπάθειες, στις οποίες επιτέλους θα πρέπει να μπει μια ταφόπλακα, προς δόξαν της ίδιας μας της Εκκλησίας.

Είναι ένα ελάχιστο χρέος που βαρύνει τη διοίκηση της Εκκλησίας, ένα χρόνο μετά η κοίμηση του Θεολόγου, ένα χρέος του οποίου η απόδοση, θα κλείσει ανοιχτές πληγές της Εκκλησίας και θα ελαφρύνει πολλές συνειδήσεις, που τις κατατρύχουν οι ενοχές από τις διώξεις που προκάλεσαν στον ταπεινό δεσπότη με το σκουφάκι του ιερομονάχου.

Τον Θεολόγο της ταπεινότητας και της πραότητας, τον Επίσκοπο που γεννήθηκε και έφυγε ακτήμονας, τηρώντας τον μοναχικό του όρκο για αφιλοχρηματία, σ' αντίθεση με άλλους που άφησαν πίσω τους δισεκατομμύρια.

Που έφυγε, ως φτωχούλης του Θεού, σκορπώντας όμως τα πλούσια ελέη του Θεού στο λαό: την αγάπη του και τη συγχώρεση. Αγάπη και συγχώρεση στους χρυσοστόλιστους συνεπισκόπους διώκτες του, ακόμη δεν περίσσεψε λίγη στη χριστιανική καρδιά τους, ένα χρόνο μετά το θάνατο του";[1]

Μετά από τα παραπάνω σας γνωρίζουμε ότι η ίδια αθλιότητα, κακότητα και δεσποτική εκδικητικότητα συνεχίσθηκε και επί του μακαριστού Κων/νου Φαναριοφαρσάλων αλλά και επί του μοναδικού επιζώντα, εκ των δώδεκα εκθρονισθέντων, μητροπολίτη Νικοδήμου Αττικής και Μεγαρίδος.

Το αμόκ δε των επισκόπων – οι οποίοι προκειμένου να παραμείνουν ανεξέλεγκτοι μετέρχονται κάθε ραδιουργία (συσχηματισμό, αλληλοκάλυψη, ανοχή εγκλημάτων συνεπισκόπων, πλουτισμό...) – υπερβαίνει κάθε λογική. Έτσι οι άλλοτε καταγγελίες του Ιγνατίου Λάρισας σε βάρος επισκόπων και κληρικών για τη συμμετοχή τους στην εξόδιο ακολουθία του μακαριστού Θεολόγου, ο διωγμός και η... καταδίκη του αληθινού ασκητή ιερομονάχου π. Ευθυμίου Τρικαμηνά κ.ά., αντί να συγκλονίσουν τον μοιχεπιβάτη της Λάρισας, του άνοιξαν την όρεξη και αύξησε τους διωγμούς σε βάρος λαϊκών επιζητώντας οικονομικές αποζημιώσεις.

Γνώριζε, αδελφέ μου, ότι εγωισμός και η δεσποτική αλαζωνία είναι πάθη βαθιά ριζωμένα και δεν εξέρχονται ειμή με προσευχή, νηστεία και ράβδω σιδηρά.

1. (άρθρο του δημ/φου Χάρη Ανδρεόπουλου που δημοσιεύθηκε στην τοπική εφημερίδα "ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΚΑΣ" στις 26-7-1997)

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ

ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ

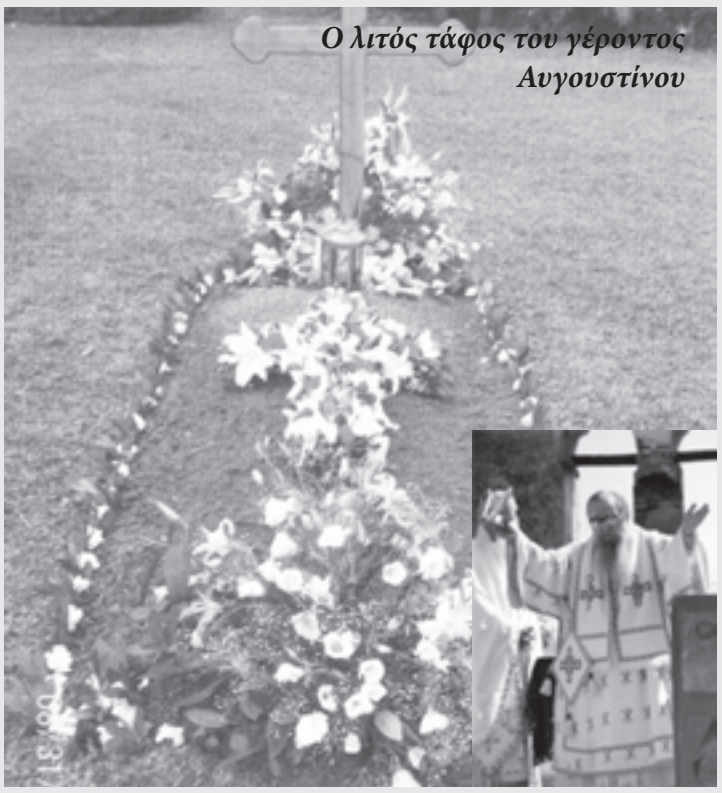

Ο λιτός τάφος του γέροντος Αυγουστίνου

Τα 33 χρόνια ποιμαντορίας και ένα χρόνο από την κοίμηση του πατρός Αυγουστίνου Καντιώτη δημιοσιεύουμε αντί μνημοσύνου ένα από τα αναρίθμητα περιστατικά γραμμένο από την Ανδρονίκη Καπλάνογλου που δείχνει την απλότητα του γέροντος κοιμηθέντος επισκόπου.

" Ὁ π. Αὐγουστῖνος πέρασε τὰ 33 χρόνια της ποιμαντορίας του μὲ δύο παλιὲς ἀρχιερατικὲς στολές, που πάντα ἦταν καθαρὲς και σιδερωμένες, χάρη στο πνευματικό του παιδί Αλέξανδρο Φωκά, που τον διακονούσε με πολύ αγάπη. Τὸν πρῶτο καιρὸ τῆς ἐπισκοπικῆς του ζωῆς εἶχε κατσιάσει το επιγονάτιο της μιας του στολῆς ἀπὸ τὸ νερὸ τῆς βροχῆς ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὰ σπασμένα κεραμίδια τῆς Μητροπόλεως.

Βλέποντάς το, σκέφθηκα νὰ ράψω μία νέα ἀρχιερατικὴ στολή. Αγόρασα τὸ ὕφασμα καὶ ἐμενε να πάρω τὴν εὐλογία.

Πίστευα ὁτι θα δεχόταν, αφοὺ μόνη μου θα την ἐραβα και δεν θα ἐκανα πολλὰ ἔξοδα. Πήγα στο γραφεῖο του γιὰ νὰ πάρω την ευλογία του. Μοῦ τὸ ἀρνήθηκε κατηγορηματικά.

Δὲν ἀπογοητεύτηκα. Στὶς 6-9-1985 τοῦ ἔστειλα ένα μικρὸ σημείωμα, που ἔγραφε:

- "Σεβαστέ μου πνευματικέ πατέρα, συγχωρέστε με γι᾽ αὐτὸ μου τὸ σημείωμα. Ὅμως, θα ἤθελα νὰ σᾶς πῶ, ὅτι πολὺ λυπήθηκα ποὺ δὲν θέλετε νὰ ράψω τὰ ἄμφια. Να μη στεναχωρεθῆτε ποὺ σᾶς τὸ ξαναλέω, δὲν τὸ κάνω ἀπὸ ἀνυπακοή. Νὰ μου βάλτε καὶ ὅρο: σὲ κάθε βελονιά, σὲ κάθε κέντημα, νὰ λέω καὶ ἕνα "Κύριε ἐλέησον", νὰ κάνω και μιὰ προσευχὴ...
- Μὲ πολὺ σεβασμὸ
- Ανδρονίκη".

Δυὸ μέρες αργότερα τηλεφώνησα στὸν Γέροντα, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ μοῦ ἔδινε ἄδεια. Ὁμως ο π. Αυγουστίνος δεν παραβίαζε τις αρχές του, όσο μεγάλα κι αν ήταν τα δολώματα. Καὶ μοῦ εἶπε αὐστηρά: «Ἂν θέλῃς νὰ λέγεσαι δικό μου πνευματικὸ τέκνο, θὰ κάνῃς ὑπακοή και δεν θα ράψῃς τίποτε» καὶ ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο.

Πήρα το μάθημα. Δεν μου άφησε κανένα περιθώριο για να τον ξαναενοχλήσω.

Τα 33 χρόνια της αρχιερωσύνης του και τα 10 μετά την παραίτηση του, τα έβγαλε μόνο με τις δύο αυτές απλές και φτωχικές άρχιερατικές στολές.

Την μία, που διατηρούνταν σε κάπως καλύτερη κατάσταση, του την φόρεσαν κατά την κοίμησή του".

συνέχεια από τη σελίδα 8

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ!

γράφουν για τους Άρμπερους και την Αρμπερία. «Υπό την ονομασία Αρμπερία, γράφουν, συμπεριλήφτηκαν όλες οι περιοχές από την Τσαμουριά στο Νότο μέχρι στο Κοτόρι στο Βορρά, που κατοικούνταν από τους Αλβανούς Αρμπερ... Οι Άρμπερ διατήρησαν τη γλώσσα των Ιλλυριών, τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, τις ενδυμασίες... Έτσι πάνω στη βάση του ιλλυρικού πολιτισμού και πλουτίζοντάς τον, δημιουργήθηκε ο ξεχωριστός πολιτισμός των Άρμπερ. Αυτός ο πολιτισμός διακρινόταν από τον πολιτισμό των άλλων λαών των Βαλκανίων: Σλάβων, Ελλήνων, Ρουμάνων. Συνεπώς, ο λαός των Άρμπερ ή ο αλβανικός λαός ξεχώριζε από τους άλλους Βαλκανικούς λαούς από τη γλώσσα, τον πολιτισμό και τα εδάφη των Βαλκανίων στα οποία κατοικούσε».

Τι να σχολιάσουμε από όλα αυτά τα ανιστόρητα; Ότι όλοι οι άλλοι λαοί της Βαλκανικής δεν λογαριάζονται και μόνο οι Άρμπεροι (Αλβανοί) δημιούργησαν πολιτισμό και ξεχώρισαν; Μόνο ο πολιτισμός των Άρμπερ (Αλβανών) υπερίσχυε στη Βαλκανική από τους πολιτισμούς των Ελλήνων, Σλάβων, Ρουμάνων. Κάθε σχόλιο περιττεύει.

Η ελληνόφωνη εφημερίδα «Το Όραμα» (Ιούλιος 2011) σε πρωτοσέλιδο άρθρο διερωτάται: «Μέχρι πότε τα σχολικά κείμενα (ειδικά ιστορίας και γεωγραφίας) θα δηλητηριάζουν τα παιδιά μας;». Στο εγχειρίδιο της ιστορίας της 9ης τάξης διαβάζουμε, όπως αναγράφονται στην εφημερίδα: 1) Η σοβινιστική Ελλάδα προέβλεπε ν' αρπάξει τη Νότια Αλβανία (σ. 43). 2) Η Ελληνική κυβέρνηση ζητούσε τις περιοχές της Νοτίου Αλβανίας (σ. 63). 3) Οι Έλληνες σοβινιστές οργάνωσαν μια προπαγανδιστική καμπάνια για να παρουσιάσουν τον πληθυσμό της Νοτίου Αλβανίας πως είναι Έλληνες (σ. 65). 4) Το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας (17.05.1914) δεν βασίζονταν σε κανένα αληθινό στοιχείο (σ. 65). 5) Ο Ελληνικός στρατός έκαψε και πλιατσικολόγησε την Τσαμουριά χειρότερα από τους Ιταλούς φασίστες (σ. 100). Η γεωγραφία της 9ης τάξης περιλαμβάνει όλα τα «αλβανικά εδάφη» που βρίσκονται εκτός των αλβανικών συνόρων. Η Πρέβεζα, η Άρτα, η Ηγουμενίτσα, τα Γιάννινα, τα Γρεβενά, η Καστοριά, η Φλώρινα είναι αλβανικά και κατέχονται από την Ελλάδα.

Γράφει η εφημερίδα: «Όχι μόνο κι εμείς ανεχτήκαμε μέχρι τώρα, κακώς, αλλά αγοράζαμε εμείς τα βιβλία, νομίζοντας πως η Διακρατική Επιτροπή που είχε συσταθεί πριν από σχεδόν 15 χρόνια, θα τραβήξει αυτά τα απαράδεκτα και διαστρεβλωμένα κείμενα από τα σχολικά βιβλία... Και τι έγινε ως τα σήμερα; Τίποτα...!».

Πράγματι! Δεν έγινε τίποτε. Απλά παραμένουμε απαθείς και αδιάφοροι παρακολουθώντας το δηλητηριώδες μίσος με το οποίο οι Αλβανοί ποτίζουν τις παιδικές ψυχές των μαθητών, διαπλάθοντας γενίτσαρους εναντίον της Ελλάδας. Είναι καιρός να αναλάβει το επίσημο ελληνικό κράτος κάποιες πρωτοβουλίες στήριξης των αποκομμένων ελληνικών πληθυσμών της Βορείου Ηπείρου, ώστε να τους προφυλάξει από τη βουλιμία των αλβανικών εθνικιστικών κύκλων.

Νίκος Θ. Υφαντής
ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΥΛΤΙΚΑ

ΈΧΕΙ ΓΟΥΣΤΟ!

Σε ναό της Λάρισας, μετά την διαμόρφωση του εξωτερικού χώρου, δενδροφύτευσαν 3 κυπαρισσάκια. Το ένα απ' αυτά το έβαλε στο λάκκο ο δέσποτας Ιγνάτιος και αυτό θεωρήθηκε «μεγάλο γεγονός» ώστε να φωτογραφηθεί και να δοθεί στα μέσα ενημέρωσης.

Τι λέτε; Δεν έχει γούστο;

ΚΑΙ ΑΥΓΑ;...

Τί θα δουν τα μάτια μας και τί θ' ακούσουν τα αυτιά μας ακόμη. Σε ναό της πόλης, που ο δέσποτας αφαίρεσε από τον Ιερέα την Προεδρία του ναού, παραιτήθηκαν αμέσως οι επίτροποι σε ένδειξη διαμαρτυρίας. Τότε, κάποιο μεσημέρι, τέσσερις παπάδες – Ιερομόναχοι – με επικεφαλής τον παπά Αλμούνια, εισέβαλαν στο ναό και αφού έκοψαν τις κλειδαριές του παγκαριού άρχισαν να μαζεύουν τα χρήματα. Ενορίτες, που άκουσαν τον συναγερμό, συγκεντρώθηκαν διαμαρτυρόμενοι για την... πράξη τους αυτή.

Το θράσος δε αυτό προκάλεσε ένταση, με αποτέλεσμα ν' ακολουθήσει αυγο... σφενδόνη!

ΠΟΥ ΦΘΑΣΑΜΕ...

Η Εκκλησία της Ελλάδος – θείο καθίδρυμα – να παίρνει δάνεια από Τράπεζες και να αγοράζει μετοχές (μπίζνες)!

Από ρεπορτάζ της εφημερίδας «ΒΗΜΑ» πληροφορηθήκαμε ότι: «Τους δύο τελευταίους μήνες οι οικονομικές υπηρεσίες της Εκκλησίας της Ελλάδος καταβάλουν προσπάθειες ώστε να μην "κατεβάσουν τα ρολά" του Συνοδικού Μεγάρου.

Όπως μας εξήγησε ο Πρόεδρος της Κεντρικής Επιτροπής Οικονομικών Μητροπολίτης Ελασσώνος κ. Βασίλειος, τα τελευταία πέντε χρόνια η Εκκλησία της Ελλάδος διέθεσε: το 2006 37,5 εκατομ. ευρώ, το 2008 32,8 εκατομ. ευρώ, το

2009 19,5 εκατομ. ευρώ και το 2010 27 εκατομ. ευρώ, για την αγορά μετοχών, οι οποίες έχασαν το μεγαλύτερο κομμάτι της ονομαστικής τους αξίας που διέθεταν, όταν αγοράστηκαν.

Και το ωραίο είναι, ότι η Εκκλησία, για την εξαγορά μετοχών χρησιμοποίησε μέρος του αποθεματικού που διέθετε σε διάφορες Τράπεζες, με συνέπεια σήμερα να μην έχει τη ρευστότητα... Και δεύτερον προχώρησε σε λήψη μεγάλων δανείων, για τα οποία κάθε χρόνο πρέπει να καταβάλλει περισσότερα από 3,60 εκατομ. ευρώ (τοκοχρεολύσια). Για την αποπληρωμή τους, μόνο το 2012, πρέπει να καταβάλει στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο 26,9 εκατομ. ευρώ, τα οποία δεν υπάρχουν.

Έλεος "πατέρες"! Πού βρίσκεστε; Δεν ακούσατε, ότι εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τα χρήματά τους παίζοντας με μετοχές;

Σε ποιο Ευαγγέλιο λέει ότι μπορείτε να παίζετε τζόγο, λαχειοφόρους, μετοχές και άλλα... παιχνίδια;

Που φθάσαμε, Θεέ μου, οι πρώτοι να γίνονται έσχατοι!

Λαμπαδάριος

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΜΠΑΚΙΕΡΑ, ΑΓΙΕ ΖΑΚΥΝΘΟΥ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΛΟΓΟΣ;

Ένα δημοσίευμα της εφ. "ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ" προ ολίγων ημερών, αναφέρονταν στην εξάρθρωση μιας εγκληματικής οργάνωσης που δρούσε στην Ζάκυνθο, γράφοντας: «Στο... ρεπερτόριό τους συμπεριελάμβαναν εμπορία ναρκωτικών, – κοκαΐνη, χασίς, ecstasy, MDMA, – εμπόριο όπλων, εκβιασμούς, προστασία και άλλα παρόμοια...».

Αυτό που όμως φαίνεται να έχει αναστατώσει μεγάλο μέρος των κατοίκων του νησιού και δεν έχει γίνει γνωστό στο ευρύ κοινό είναι η σχέση που είχαν κάποιοι εκ των κατηγορουμένων με τον Μητροπολίτη Ζακύνθου κ. Χρυσόστομο.

Στο μεταξύ **οι φήμες θέλουν κάποια πρόσωπα της σπείρας** να είχαν, σε κάποιες από τις επιχειρήσεις τους, κάνει χρήση αυτοκινήτων που ανήκουν στην ιερά Μονή Στροφάδων. Τα ερωτήματα είναι πολλά και ποικίλα και αναμένονται απαντήσεις τόσο από τις αρμόδιες διωκτικές αρχές όσο και από τον ίδιο τον Μητροπολίτη Ζακύνθου.

Δύο μέρες μετά (26/7/11) τα Μ.Μ.Ε. του νησιού, έγραφαν: «Βαρυσήμαντη συνέντευξη προς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης της Ζακύνθου παραχώρησε το μεσημέρι ο Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος, με την ευκαιρία διαφόρων φημολογιών και ανώνυμων σχολίων, που τον εμπλέκουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στις παράνομες δραστηριότητες σπείρας, που εξαρθρώνεται αυτό τον καιρό στο νησί μας. Ο Μητροπολίτης μας, με σαφέστατο και κατηγορηματικό τρόπο, απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις των δημοσιογράφων, προκάλεσε τον οποιονδήποτε έχει το παραμικρό στοιχείο εις βάρος του, να το καταθέσει επωνύμως στον Εισαγγελέα.

Στην διάρκεια της συνέντευξης αναφέρθηκε στο φιλανθρωπικό έργο της Μητρόπολης, κατά την διάρκεια της 17ετούς διακονίας του στη Ζάκυνθο, δίδοντας μάλιστα στην δημοσιότητα αναλυτικούς πίνακες των Ζακυνθινόπουλων, τα οποία βοήθησε στις σπουδές με υποτροφίες, που προήλθαν είτε από τα εντελώς προσωπικά έσοδά του, είτε από κληροδοτήματα, στα οποία προεδρεύει και τα οποία μέχρι την εποχή του ήταν ανενεργά και κοιμώμενα.

Από τις σχετικές λίστες αντιγράφουμε:

Α) Μεταξύ των ετών 1995 και 2010, σε 139 υποτρόφους του Ευαγούς Ιδρύματος Χρυσόστομος Α΄ Δημητρίου, συντηρούμενου αποκλειστικά από τον Σεβ. Ζακύνθου Χρυσόστομο Β΄ (Συνετό), δόθηκαν 317.860 ευρώ (ή 135.550.902 δρχ.).

Β) Μεταξύ των ετών 2000 και 2010, από το κληροδότημα Γεωρ. Στ. Πορπαρία, Διον. Μιγγή και το ίδρυμα Μητροπολίτου Παύλου Σοφού, σπούδασαν 275 υπότροφοι με το ποσόν των 1.946.515 ευρώ (ή 663.177.160 δρχ.).

"Άγιε" Ζακύνθου, η εφημερίδα – ή πρώτη σε κυκλοφορία – δεν σας ρώταγε τι φιλανθρωπικό έργο κάνατε ή εάν πρόκειται να παραιτηθείτε την 1η Σεπτεμβρίου, αλλά ποια σχέση έχουν μαζί σας ή με την Μητρόπολη τα άτομα της "εγκληματικής σπείρας" που συλλάβαν στην Ζάκυνθο.

Αυτό το ***"όποιος έχει παραμικρό στοιχείο να το καταθέσει στον Εισαγγελέα"*** το 'λεγε για χρόνια ο Σημίτης και ήταν πολύ ωραίο!

Εμείς δύο απλές ερωτήσεις θα κάνουμε:

α) Λέτε ότι το ίδρυμα Χρυσ. Α΄ Δημητρίου συντηρείται αποκλειστικά από σας και για 16 χρόνια δώσατε 397.860 ευρώ ήτοι 24.866 ευρώ το χρόνο. Πόσα χρήματα παίρνετε από μισθούς το χρόνο, "άγιε" δέσποτα; Ασφαλώς πολύ λιγότερα. Από πού λοιπόν γίνονται οι φτωχικές αρχιερατικές ενδυμασίες, που δεν είναι λίγες, καθώς και τα ταξιδάκια και άλλα...; Και αν υπάρχουν τίποτε «φτωχικά σπιτάκια» στην Πάτμο – Ζάκυνθο πώς έγιναν;

β) Τα άλλα κληροδοτήματα, λέτε, έδωσαν για υποτροφίες το ποσόν των 1.946.515 ευρώ ήτοι 176.955,90 ευρώ το χρόνο. Τα χρήματα αυτά – που δεν είναι και λίγα – που πήγαιναν πριν το 2000, επί ημερών σας και του φίλου σας Παντελή Μπεζενίτη – καθαιρεθέντα δεσπότη;